

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

**PROBLEMATIKA TESTOVÁNÍ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ VE
VOLEJBALE- ODBITÍ OBOURUČ SPODEM**

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Bc. Tereza Klaclová

Učitelství pro střední školy, obor: TV-PS

Vedoucí práce: Mgr. Ilona Kolovská

Plzeň, 2016

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 15. dubna 2016

.....
vlastnoruční podpis

Ráda bych tímto poděkovala paní Mgr. Iloně Kolovské za cenné informace, připomínky a rady, za odborné vedení mé diplomové práce a za vytrvalou pomoc.

Zároveň bych chtěla poděkovat panu doc. Ladislavovi Čepičkovi, Ph.D. za podnětné připomínky k výzkumu a pomoc při získání a zpracování dat.

Poděkování patří také expertům, kteří mi pomáhali a spolupracovali se mnou při tvorbě mé práce.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINÁL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE.

OBSAH

1	ÚVOD	7
2	CÍL, ÚKOLY, VÝZKUMNÉ OTÁZKY, HYPOTÉZY	8
2.1	CÍL DIPLOMOVÉ PRÁCE	8
2.2	ÚKOLY DIPLOMOVÉ PRÁCE	8
2.3	VÝZKUMNÉ OTÁZKY	8
2.4	HYPOTÉZA	8
3	ZÁKLADNÍ POUŽÍVANÉ TERMÍNY A SEZNAM ZKRATEK	9
3.1	ZÁKLADNÍ POUŽÍVANÉ TERMÍNY	9
3.1.1	Examinátor	9
3.1.2	Kritická (klíčová místa)	9
3.1.3	Měření	9
3.1.4	Škála a škálování	9
3.1.5	Testovaná osoba	9
3.1.6	Test a testování	10
3.1.7	Volejbal	10
3.2	SEZNAM ZKRATEK	10
4	TEORETICKÁ VÝCHODISKA	11
4.1	RVP, ŠVP A VOLEJBAL NA ŠKOLÁCH	11
4.1.1	Obchodní akademie Choceň	11
4.1.2	Obchodní akademie Karlovy Vary	12
4.1.3	Střední odborná škola Plzeň	13
4.2	PŘÍJÍMACÍ ŘÍZENÍ NA BAKALÁŘSKÉ STUDIUM TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU A TĚLESNÉ VÝCHOVY PRO VZDĚLÁVÁNÍ Z VOLEJBALU NA KTV ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI	14
4.3	PŘEDMĚT SPORTOVNÍ HRY	14
4.4	ZÁPOČTOVÉ TESTY	15
4.4.1	Test odbití obouruč vrchem	16
4.4.2	Test odbíjení obouruč spodem	17
4.4.3	Test umístěného podání	18
4.5	KVALITATIVNÍ ANALÝZA	19
4.5.1	Kvalitativní výzkum- charakteristika	19
4.5.2	Metody kvalitativního výzkumu	21
4.6	FÁZE KVALITATIVNÍ ANALÝZY	21
4.6.1	Příprava	21
4.6.2	Pozorování	22
4.6.3	Hodnocení a diagnostika	23
4.6.4	Instrukce	23
4.7	VÝZKUMNÉ METODY KVALITATIVNÍHO VÝZKUMU	23
4.7.1	Ratingova metoda expertního šetření	23
4.7.2	Expertní šetření	23
4.7.3	Škála a škálování	23
4.8	ODBITÍ OBOURUČ SPODEM- OOS	24
4.8.1	Správná technika	24
4.8.2	Chyby v odbíjení obouruč spodem	29
5	PRAKTICKÁ ČÁST	33
5.1	VÝBĚR TESTOVANÉ SKUPINY	33
5.2	VÝBĚR EXPERTŮ	33

5.3	VÝBĚR KLÍČOVÝCH MÍST	33
5.4	VIDEOZÁZNAM	35
5.5	STRUKTUROVANÉ POZOROVÁNÍ.....	36
5.6	HODNOCENÍ	37
5.7	PARAMETR OBTÍŽNOSTI.....	39
5.8	NOVĚ NAVRŽENÝ TEST	40
5.8.1	Modifikace testu umístěné přihrávky obouřuč spodem	40
6	INTERPRETACE VÝSLEDKŮ	42
6.1	VÝSLEDKY PŮVODNÍHO TESTU	42
6.2	VÝSLEDKY NOVÉHO TESTU	45
6.3	TESTOVÁNÍ HYPOTÉZ	47
6.3.1	Hypotéza 1.....	47
6.3.2	Hypotéza 2.....	48
7	DISKUZE.....	52
7.1	KORELACE MEZI EXPERTY.....	52
7.1.1	Korelace původního testu.....	52
7.1.2	Korelace nového testu.....	53
7.1.3	Doporučení do praxe	54
8	ZÁVĚR.....	56
9	RESUMÉ.....	57
10	SUMMARY	58
11	SEZNAM LITERATURY	59
12	SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ	63

1 ÚVOD

Jako téma své diplomové práce jsem si zvolila „Problematiku testování pohybových dovedností ve volejbale- odbití obouruč spodem“. Toto téma jsem si ne zvolila náhodně, ale pro můj blízký vztah k tomuto sportu.

Aktivně se volejbalu věnuji již od dětství, kdy jsem navštěvovala volejbalový kroužek a postupem let jsem se dostala až do týmu juniorek a žen a účastnila jsem se turnajů na ligové úrovni. Proto diplomová práce s volejbalovou tematikou pro mě byla jasnou volbou. Konkrétně odbití obouruč spodem jsem si zvolila především proto, že jsem dlouhá léta hrála na pozici libera a k této dovednosti mám velice blízký vztah.

Volejbal je mým nejoblíbenějším sportem a proto mne do jisté míry mrzí, že je tak málo oblíbený mezi studenty, především na středních školách. Tento problém však pramení z toho, že je velice omezen v hodinách tělesné výchovy, na některých školách je dokonce brán za „povinné zlo“. V této práci se zaměřím na plnění zápočtů z volejbalu v předmětu SH, prováděný studenty 1. ročníku TVS a TVV na Katedře tělesné výchovy a sportu. Pokusím se zjistit, zda splnění zápočtu souvisí se správným technickým provedením dané pohybové dovednosti, v mém případě odbití obouruč spodem

V teoretické části se zaměřím na rozdílnost ve školních vzdělávacích programech tělesné výchovy třech středních škol, na podmínky k přijetí na Katedru tělesné výchovy a sportu Západočeské univerzity z volejbalu a uvedu zde původní zápočtové testy předmětu sportovní hry (KTV/SH). Dále popíši pojem kvalitativní analýza a zaměřím se na správnou techniku odbití obouruč spodem a na chyby, kterých se můžeme při této herní činnosti dopustit.

Praktická část bude věnována postupu při kvalitativní analýze, tedy výběru expertů a klíčových míst, popisu průběhu natáčení zápočtů z volejbalu a jejich následnému hodnocení. Dále zde uvedu nově navržený zápočtový test zaměřený na odbití obouruč spodem a provedu znovu kvalitativní analýzu nového testu.

V závěru práce se zaměřím na zhodnocení získaných dat a na vyhodnocení výsledků práce.

2 CÍL, ÚKOLY, VÝZKUMNÉ OTÁZKY, HYPOTÉZY

2.1 CÍL DIPLOMOVÉ PRÁCE

Cílem mé práce je na základě kvalitativní analýzy navrhnout motorický test zaměřený na zjištění úrovně pohybových dovedností ve volejbale, konkrétně na odbíjení obouruč spodem. Nově navržený motorický test bude následně realizován studenty 1. ročníku TVS/TVV na Pedagogické fakultě ZČU v Plzni.

2.2 ÚKOLY DIPLOMOVÉ PRÁCE

- 1) Pořízení videozáznamu
- 2) Kvalitativní analýza
- 3) Analýza výsledků
- 4) Návrh nového motorického testu
- 5) Realizace testu

2.3 VÝZKUMNÉ OTÁZKY

- 1) Souvisí splnění zápočtu se správným provedením herní činnosti - odbití obouruč spodem?
- 2) Jaké klíčové místo je pro odbití obouruč spodem nejobtížnější?

2.4 HYPOTÉZA

- 1) Předpokládáme, že správná technika provedení herní činnosti - odbití obouruč spodem, nesouvisí s úspěšným splněním zápočtu.
- 2) Předpokládáme, že nejobtížnější u odbití obouruč spodem budou klíčová místa číslo 1, 2 a 3.

3 ZÁKLADNÍ POUŽÍVANÉ TERMÍNY A SEZNAM ZKRATEK

3.1 ZÁKLADNÍ POUŽÍVANÉ TERMÍNY

3.1.1 EXAMINÁTOR

Examinátor, je označení pro osobu, která provádí testování (Měkota, Blahuš, 1983).

3.1.2 KRITICKÁ (KLÍČOVÁ MÍSTA)

Kritická neboli klíčová místa lze najít v každé dovednosti. Lze je charakterizovat jako ta místa, která rozhodují o úspěšnosti dané pohybové dovednosti. V kvalitativní analýze je důležité znát rozsah (pásmo) správnosti klíčových míst. Rozsah určuje, zda výkon dovednosti je možné považovat ještě za úspěšný, nebo již za neúspěšný. Nedílnou součástí klíčových míst je myšlenka správného seřazení a vazby jednotlivých prvků dovednosti (Dobry, 1999).

3.1.3 MĚŘENÍ

Měření, označované také jako hodnocení, je v kinantropologii velmi rozšířeným diagnostickým prostředkem. Půlpán označuje měření jako proces, jehož předmětem jsou dané vlastnosti určitých objektů. Měření je chápáno jako numerické zobrazování, nebo jako přiřazování numerických výrazů, jemuž se přiznává reprezentační funkce. Proces měření zahrnuje tři základní složky: 1) objekt měření, 2) výsledek měření 3) určité zprostředkující empirické operace. Mezi podmínky měřitelnosti řadíme podmínky aktivity a konstantnosti jednotky, a pokud nelze vyhovět těmto podmínkám, pak nejde o měření, ale o numerizaci, neboli škálování (Čepička, 2005).

3.1.4 ŠKÁLA A ŠKÁLOVÁNÍ

Škálou rozumíme určitou funkci, prostřednictvím které zobrazujeme empirické (zkušební) ukazatele zkoumaného jevu v daném číselném systému. Škála je poté množinou reálných čísel, jejíž prvky jsou obrazy stavů zkoumaného jevu. Škálování je tedy prosté zobrazení stavů zkoumaného jevu do množiny reálných čísel (Čepička, 2005).

3.1.5 TESTOVANÁ OSOBA

Testovaná osoba je osoba, která se podrobuje testování (Měkota, Blahuš, 1983).

3.1.6 TEST A TESTOVÁNÍ

Měkota a Blahuš (1983) označují test jako určitou zkoušku ať už schopností, zdatnosti nebo znalosti. Testy jsou ukazateli motorických dovedností.

Testování znamená: a) Provedení zkoušky ve smyslu procedury

b) Přiřazování čísel neboli měření

3.1.7 VOLEJBAL

Český název pro volejbal, dnes ne příliš používaný, je odbíjená. V této práci budu tedy používat označení volejbal. Název je převzatý z anglického slova volleyball (volley- braní míče za letu nebo přímé odehrání míče, aniž by se míč dotkl země; ball- míč)

3.2 SEZNAM ZKRATEK

KM – kritické, klíčové místo

OOS – odbití obouruč spodem

OOV – odbití obouruč vrchem

RVP- rámcový vzdělávací program

ŠVP- školní vzdělávací program

TO – testovaná osoba

TVS – tělesná výchova a sport

TVV – tělesná výchova pro vzdělávání

4 TEORETICKÁ VÝCHODISKA

4.1 RVP, ŠVP A VOLEJBAL NA ŠKOLÁCH

Dle mého názoru patří obecně volejbal ke sportům, které jsou více náročné na naučení správné techniky herních činností jednotlivce a někteří učitelé tělesné výchovy se na středních školách příliš nevěnují jeho výuce. Oslovila jsem proto tři střední školy, respektive tři učitele tělesné výchovy z těchto středních škol a požádala jsem je o jejich RVP, ŠVP a jejich názor, jak jsou na tom podle nich studenti s volejbalem na jejich škole, kde vyučují. Důležité pro mě byly hlavně 3. a 4. ročníky a to z toho důvodu, abych mohla posoudit, jak moc jsou studenti připraveni na přijímací zkoušky na bakalářské studium tělesné výchovy a sportu a zda jsou schopni následně splnit zápočtové požadavky. Všichni tři učitelé byli seznámeni s průběhem přijímacích zkoušek a s plněním zápočtů.

4.1.1 OBCHODNÍ AKADEMIE CHOCEŇ

První škola, kterou jsem navštívila, byla Obchodní akademie Choceň. Tuto školu jsem studovala, tudíž mám určitou, nutno říci, že velmi dobrou zkušenost s výukou tělesné výchovy na této škole. Vyučující se snaží o zkvalitnění výuky tělesné výchovy.

V RVP pro obchodní akademie je uvedeno, že během studia mají mít žáci alespoň dvě sportovní hry a k tomu umět participovat neboli podílet se na týmových herních činnostech družstva, dovést rozlišit jednání fair play od nesportovního chování, respektovat pravidla osvojovaných sportů, rozhodovat třídní nebo školní utkání, závody a soutěže v osvojovaných sportech. Poznat chybně a správně prováděné činnosti, umět analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu.

Podle ŠVP dané školy, by se měl žák po dokončení studia umět zapojit do jakékoliv prováděné herní činnosti v rámci osvojené hry, uplatnit techniku a základy taktiky dané hry a participovat na týmových herních činnostech družstva. Měl by také vyhledávat kolektivní sporty s vědomím jejich pozitivního působení na psychiku člověka.

Na této škole je obor Ekonomika sportu, který je více zaměřen na tělesnou výchovu. Týdně mají studenti tři hodiny tělesné výchovy a sportovním hrám je věnováno 33 vyučovacích hodin, z toho 11 hodin volejbalu. Volejbal, se vyučuje již od prvního ročníku, kde se zaměřuje hlavně na odbití obouruč spodem, vrchem a na podání.

Ve vyšších ročnících dochází ke zdokonalování herních činností jednotlivce a žáci musí znát pravidla a zvládnout samostatně rozhodovat utkání. V každém ročníku musí studenti splnit určité testy, z kterých jsou ohodnoceni známkou. V prvním ročníku jsou testy zaměřené pouze na odbití obouruč spodem, odbití obouruč vrchem a na odbití jednoruč spodem (podání). V dalších ročnících se úroveň testů a jejich náročnost zvyšuje. Ve čtvrtém ročníku musí studenti v testu zvládnout odbití jednoruč vrchem a samostatně rozhodovat utkání. Součástí je také test z pravidel. Podle vyučujícího, je ze sportovců schopno 50% studentů bez problému absolvovat přijímací zkoušky.

4.1.2 OBCHODNÍ AKADEMIE KARLOVY VARY

Druhou školou, kterou jsem si vybrala, je Obchodní akademie v Karlových Varech. RVP je u této střední školy stejné jako u předchozí. Žáci by měli poznat během studia alespoň dvě sportovní hry, podílet se na týmových herních činnostech družstva, znát pravidla, rozlišit jednání fair play od nespportovního chování, umět rozhodovat utkání a poznat chybně a správně prováděné činnosti.

Podle ŠVP je výuka zaměřena na herní činnosti jednotlivce, tzn. odbití obouruč spodem, odbití obouruč vrchem a odbití jednoruč vrchem, obranné a útočné činnosti a na hru. Žák by měl umět využít získané dovednosti a vědomosti v herních situacích, dokázat rozlišit správné postavení hráče v poli a chápat jeho význam v dané pozici, umět participovat na týmových herních činnostech družstva. Měl by zdokonalovat herní činnosti, snažit se odstranit své nedostatky a dokázat se zapojit do organizace turnajů a soutěží. Sportovním hrám je věnováno okolo 30ti hodin v každém ročníku, z toho volejbalu je věnováno 10 hodin.

Vyučující je toho názoru, že je obecně velmi náročné naučit studenty technicky správné odbíjení obouruč spodem. Technice je věnováno přibližně pět hodin, což dle mého názoru není tolik, aby byli studenti dokonale připraveni. Důležité podle vyučujícího ale je, aby si studenti osvojili všechny herní činnosti jednotlivce a zvládli hru, i když ne úplně technicky správně. Přibližně 40% studentů je podle vyučujícího schopno bez větších problému zvládnout přijímací zkoušky z volejbalu a následně plnit zápočty.

4.1.3 STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA PLZEŇ

Jako třetí střední školu jsem si vybrala Střední odbornou školu v Plzni, kde jsem plnila souvislou praxi a sama jsem mohla posoudit, jak taková výuka volejbalu vypadá z pohledu vyučujícího.

V RVP pro střední odborné školy je uvedeno, že by studenti měli mít během studia alespoň nějakou sportovní hru a ovládat základní herní činnosti jednotlivce, participovat na týmovém herním výkonu, dodržovat zásady jednání fair play a rozlišit nespportovní chování.

Výuka sportovních her, v našem případě volejbalu, je podle ŠVP zaměřena na správnou techniku odbití obouruč spodem, odbití obouruč vrchem, odbití jednoruč spodem a na odbití jednoruč vrchem. Dále by měl žák rozumět základním pravidlům, dokázat použít získané dovednosti v herních situacích, rozlišit správné postavení hráče v poli a chápat jeho význam na dané pozici.

Podle vyučujícího má výuka volejbalu svoje specifika. Spousta mladých lidí nemá správný odhad letu míče, což je problém 1. stupně základní školy a proto je výběr cvičení velice omezený. Někteří studenti mají z míče panický strach a i při nejjednodušším nácviku dávají najevo, že je volejbal nebaví.

Na opačné straně jsou žáci, kteří mají s volejbalem jisté zkušenosti a mají předpoklady k dlouhodobější práci. Pokud je ve skupině takových schopnějších více, stáhnou na svou stranu i tu rozhodující prostřední třetinu. V tomto případě může být volejbal zařazován do hodin častěji a pravidelnost má svůj význam. U těchto žáků je předpoklad, že by mohli zvládnout požadavky přijímacích zkoušek. Jsou schopni zvládnout obě odbití – vrchem i spodem, oba způsoby podání, pohyb po hřišti a také výběr místa. Pokud mají zájem a je ve skupině více schopných žáků pohromadě, nácvik má význam a jsou vidět pokroky, vyučující se volejbalu věnuje soustavněji.

Díky praxi na magisterském studiu, jsem mohla sama zjistit, jak jsou na tom žáci se sportovními hrami, respektive s volejbalem. Nejde říci názor, který by platil obecně na všechny školy, protože výuku ovlivňuje především učitel svým přístupem, a proto je výuka na všech školách rozdílná. Z tohoto důvodu jsou i velké rozdíly mezi samotnými studenty na vysokých školách. Často jsem se slyšela názor od vyučujících, že je volejbal náročný

a studenty nebaví, takže jej do výuky příliš nezařazují. To je podle mého názoru chybný přístup, ale bohužel hodně častý. Já jsem měla jak na základní, tak na střední škole „štěstí“ na učitele tělesné výchovy, kterým šlo o všeobecný pohybový rozvoj žáků, takže jsme si vyzkoušeli všechny možné sporty a aktivity. Pravidelně jsme měli gymnastiku, která také nebývá často zařazována do výuky, což se mi potvrdilo při vykonávání souvislé praxe. Vyučující mi řekl, že gymnastika studenty nebaví a on ji s nimi cvičit nechce. Překvapil mě i názor učitele z první zmiňované školy, která je navíc zaměřena na sport, podle kterého je pouze 50% studentů schopno zvládnout přijímací řízení, což je dle mého názoru poměrně málo. Úroveň zdatnosti v tělesné výchově je celkově nízká, bohužel jsou ale ve většině školách veškeré výchovy brány jako podřadné předměty a na jejich výuku se neklade takový důraz jako například na český jazyk, či matematiku.

(www.rvp.cz; ŠVP-jednotlivé školy)

4.2 PŘÍJÍMACÍ ŘÍZENÍ NA BAKALÁŘSKÉ STUDIUM TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU A TĚLESNÉ VÝCHOVY PRO VZDĚLÁVÁNÍ Z VOLEJBALU NA KTV ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI

Přijímací zkoušky na obory bakalářského studia Tělesná výchova a sport (TVS) a Tělesná výchova pro vzdělávání (TVV) z volejbalu se provádí ve formě modifikované hry. Hraje se s menším počtem hráčů (3x3 nebo 4x4) po dobu přibližně 7 minut. Experti, v tomto případě vyučující či akademičtí pracovníci na této fakultě, hodnotí výkony jednotlivých uchazečů a udělují body na škále od 0 do 5 bodů. Tato bodová škála je zavedena nově od roku 2015. Dříve mohli uchazeči získat maximálně 3 body, což bylo dle mého názoru lepší hlavně pro hodnotitele, protože čím větší škála, tím je hodnocení složitější.

4.3 PŘEDMĚT SPORTOVNÍ HRY

Předmět KTV/SH- Sportovní hry, patří pod Katedru tělesné a sportovní výchovy. Vyučuje se v 1. ročníku bakalářského studia a cílem je představit studentům vědomostní základy teorie a didaktiky fotbalu, basketbalu, volejbalu a házené, jejich pravidel a uvést na základní úrovni do praktického nácviku a zdokonalování individuálních a skupinových herních činností. Obsahem předmětu je teoretická i praktická část.

Teoretická část:

1. Přehled systematiky fotbalu, basketbalu, volejbalu a házené, obsah děje utkání

2. Didaktické formy ve výuce ve fotbalu, basketbalu, volejbalu a házené, grafické znázornění
3. Základní pravidla fotbalu, basketbalu, volejbalu a házené, informace k rozhodování

Praktická část:

Výuka je zaměřena na základní nácvik a osobní zdokonalování individuálních a skupinových herních činností ve fotbalu, basketbalu, volejbalu a házené, v herním tréninku včetně aplikace v průpravných hrách. Součástí průběžného plnění zápočtových požadavků je schopnost samostatně rozhodovat a řídit utkání (Portál ZČU, 2011).

Ve své práci se zabývám pouze volejbalem, kterému je věnována polovina semestru, což je cca 6 vyučovacích hodin. Pro splnění je nutné napsat teoretický test a splnit praktické zápočty, mezi které patří test na odbití obouruč vrchem a spodem a test umístěného podání jednoruč vrchem.

Teoretická část probíhá v rámci samostudia a závěrečný test je zaměřen hlavně na :

1. Systematiku volejbalu a obsahu děje utkání, grafické značení
2. Základní pravidla volejbalu a informace k rozhodování

Praktická část je zaměřena na :

- Diagnostiku utkání, cvičení pro manipulaci s míčem.
- Základní dovednosti zaměřené na odbíjení obouruč vrchem, obouruč spodem a jednoruč spodem a vrchem.
- Modifikované hry, základ herního chování a uplatnění herních činností.
- Hra 6 : 6 - systém 4 : 2

4.4 ZÁPOČTOVÉ TESTY

K udělení zápočtu musí studenti splnit teoretický test a tři praktické zápočtové testy, které jsou zaměřené na odbití obouruč vrchem, spodem a na podání jednoruč vrchem.

4.4.1 TEST ODBITÍ OBOURUČ VRCHEM

Cílem tohoto testu, je zjistit stupeň osvojení volejbalové dovednosti odbíjení obouruč vrchem.

OBSAH

Testem posuzujeme odbíjení obouruč vrchem, čistotu odbití posuzuje examinátor podle mezinárodních pravidel odbíjení. Délka odbití je dána vzdáleností umístěných testů, přesnost odbití je dána zásahem do terče.

ZADÁNÍ TESTU

Dobu zadání, místo a počet TO si určuje sám vyučující. Doba trvání je přibližně 10min pro 7 TO.

TESTOVÁ SITUACE

Test se provádí na hřišti se sítí ve výšce 224cm. Hřiště je rozděleno stejně, jako je uvedeno na obrázku č. 1 a jako terče mohou sloužit žíněnký.

ČINNOST TO

TO odbíjí z vlastního nadhozu. Nejprve z druhé zóny s cílem zasáhnout 3x terč č. 4., 3x terč č. 2., 3x terč č. 6. Pak odbíjí také z vlastního nadhozu ze čtvrté zóny s cílem umístit míč 3x do terče č. 2, 3x do terče č. 4 a 3x do terče č. 6.

HODNOCENÍ

Za úspěšný považujeme každý míč odbitý z vlastního nadhozu, který zasáhne terč za sítí, a to při dodržování předepsaného postupu. Každý úspěšný míč hodnotíme 1, neúspěšný 0. Úspěšných odbití lze provést celkem 18, pro splnění je potřeba 14 bodů.

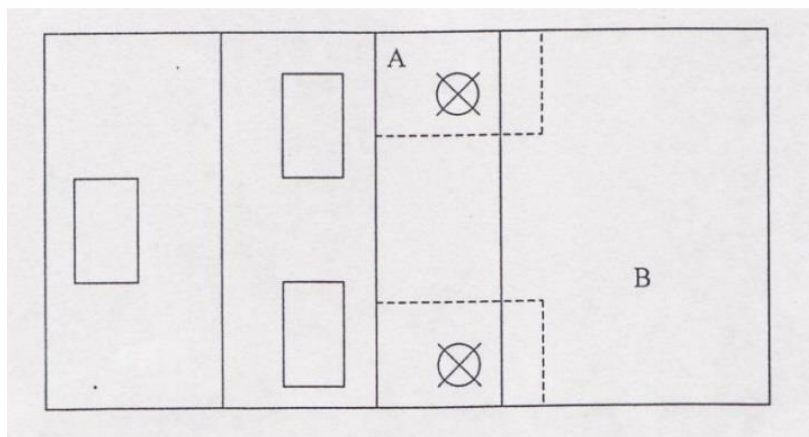
POMŮCKY A VYBAVENÍ

Hřiště upraveno dle zadání testu, míče, síť, 3 terče (žíněnký).

STANDARDIZACE

Test je převzatý od autorů z NDR Krabe aj., kteří jej doporučují jako kontrolní cvičení.

Zdroj testu: Západočeská univerzita v Plzni.

Obrázek 1 Hřiště pro test odbíjení obouruč vrchem na cíl (Západočeská univerzita v Plzni)

4.4.2 TEST ODBÍJENÍ OBOURUČ SPODEM

Cílem tohoto testu je zjistit kvalitu a přesnost přihrávky obouruč spodem.

OBSAH

Testem posuzujeme nejen dovednost správného provedení přihrávky, ale i dovednost umístit přihrávku do vymezených zón.

TESTOVÁ SITUACE

Test se provádí na hřišti, které je rozděleno podle zón – I, VI, V – v zadní části hřiště a v přední části hřiště jsou vyznačeny kruhové zóny pro umístění přihrávky.

ČINNOST TO

TO provádí v souladu s pravidly volejbalu přihrávku po nahození míčů přes síť ze soupeřovy strany postupně ze zóny V, VI, I a opět V, VI, I do kruhových zón v přední části hřiště. Křivka letu míče musí mít sestupnou tendenci.

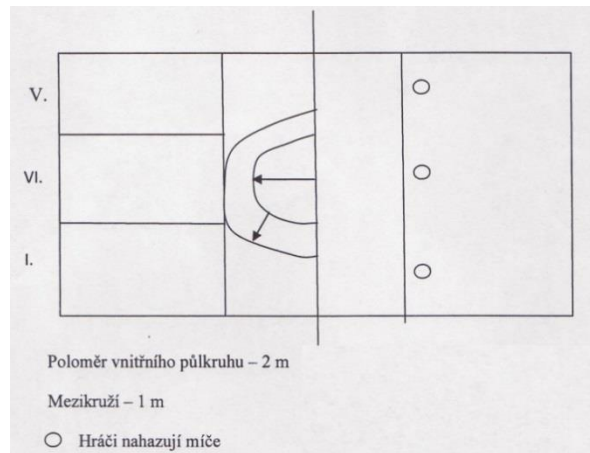
HODNOCENÍ

Za úspěšný považujeme každý příjem provedený v souladu s pravidly, kdy je míč umístěn do jednotlivých kruhových zón. Za každý úspěšný míč do vnitřního kruhu získá TO 2 body a za umístění do vnějšího kruhu TO získá 1 bod. Maximální počet bodů je 12

a minimální počet ke splnění je 8 bodů. Pokud míč dopadne pod sítí za středovou čáru, bereme pokus za zkažený.

POMŮCKY A VYBAVENÍ

Hřiště upraveno dle zadání testu, míče, síť (Portál ZČU, 2011).

Obrázek 2 Ukázka původního testu (Západočeská univerzita v Plzni)

4.4.3 TEST UMÍSTĚNÉHO PODÁNÍ

Cílem tohoto testu je zjistit stupeň osvojení volejbalové dovednosti vrchního čelného podání.

OBSAH

Testem posuzujeme nejen dovednost správného provedení podání jednoruč vrchem, ale i dovednost umístit podání do vymezených zón.

TESTOVÁ SITUACE

Volejbalové hřiště je rozděleno úhlopříčně ze zóny IV. do zóny I. (viz obrázek č. 3)

ČINNOST TESTOVANÉ OSOBY (TO)

TO provádí v souladu s pravidly volejbalu podání jednoruč vrchem a míč umísťuje do vyznačených zón. 5x míč umísťuje do jednoho trojúhelníku a 5x do druhého. První trojúhelník si TO volí sama.

HODNOCENÍ

Za úspěšné provedení považujeme každé podání, které bylo provedeno v souladu s pravidly, a také podání, kdy míč zasáhne zvolený trojúhelník volejbalového hřiště

soupeřova pole. Za každý úspěšně umístěný míč získá TO 1 bod. Minimální počet bodů na splnění je 7.

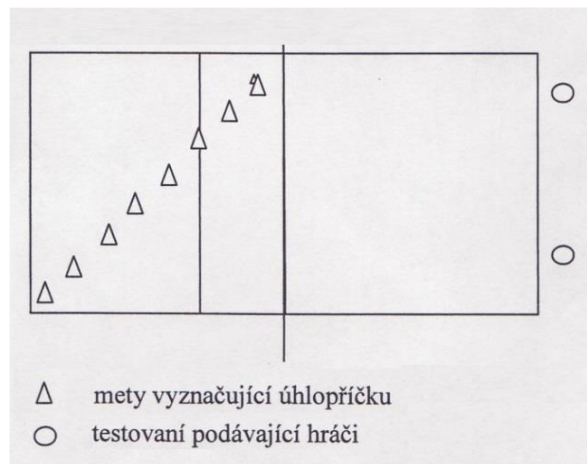
POMŮCKY A VYBAVENÍ

Hřiště upraveno dle zadání testu, míče, síť.

STANDARDIZACE

Není zpracována.

Zdroj testu: Západočeská univerzita v Plzni

Obrázek 3 Test umístěného podání (Západočeská univerzita v Plzni)

4.5 KVALITATIVNÍ ANALÝZA

Pohybové projevy člověka jsme schopni změřit nebo je zaznamenat na poměrové škále, podle které můžeme vyjádřit výsledek, respektive úroveň daného projevu, ne vždy tomu tak ale je u pohybových dovedností. Při hodnocení pohybových dovedností jsme většinou odkázáni na kvalitativní hodnocení examinátorů neboli pozorovatelů. Podle předem stanovených kritických neboli klíčových míst, které je v dané pohybové dovednosti nutné provést tak můžeme říct, zda dovednost hodnocená osoba zvládla nebo ne, případně můžeme uvést nějakou hodnotící škálu. V kvalitativní analýze je pozorování uváděno jako proces sběru a ověřování smyslových informací o vykonané či stále vykonávané dovednosti (Valentová, 2006).

4.5.1 KVALITATIVNÍ VÝZKUM- CHARAKTERISTIKA

Hendl (2005) ve své knize uvádí, že neexistuje jediný obecně uznávaný způsob jak vymezit nebo provádět kvalitativní výzkum. Podle Creswella (1998) je kvalitativní výzkum proces hledání porozumění založený na různých metodologických tradicích zkoumání

daného lidského nebo sociálního problému. Výzkumník vytváří komplexní obraz, analyzuje různé typy textů, informuje o názorech účastníků výzkumu a provádí zkoumání v přirozených podmínkách.

Metody kvalitativního výzkumu se nejvíce rozvíjejí v oblastech sociologie, pedagogiky a psychologie. Jde při něm o porozumění akcím v celkovém kontextu, nesnižuje počet proměnných ani jejich vzájemných vztahů a zpravidla analyzuje poměrně velké množství informací získaných od malého počtu hodnocených osob (Čepička, 2001).

Kvalitativní výzkum, jak jsem mohla sama posoudit při zpracovávání této práce, má své výhody. Získává podrobný popis a vhled při zkoumání jedince či skupiny. Zkoumání, nebo v našem případě pozorování probíhá v přirozeném prostředí. Umožňuje nám podrobně studovat procesy, a na základě toho navrhopat teorie. Má ale také své nevýhody, které se týkají našeho výzkumu. Získaná znalost či výsledek nemusí být zobecnitelný na populaci a do jiného prostředí. Naše zkoumání se týká pouze studentů 1. ročníku TVS a TVV ZČU v Plzni. Dále je těžké testovat hypotézy a analýza a samotný sběr dat jsou časově náročné. Výsledky jsou také snadněji ovlivnitelné výzkumníkem a jeho osobním názorem.

Podstatná část herních projevů hráče je zpravidla neměřitelná a proto se pro její hodnocení nabízí některá z kvalitativních analýz. Například integrovaný model kvalitativní analýzy v sobě spojuje výhody jak kvalitativního, tak kvantitativního výzkumu (Čepička, 2001).

Kvantitativní výzkum je uváděn jako metoda pro sběr dat, ať už vědeckého či nevědeckého zkoumání a jejím cílem je popsat zkoumanou oblast. Tento druh výzkumu bývá často využíván pro jeho jednoduchost a nenáročnost a je zaměřen na velké množství respondentů.

Pokud se zkombinuje kvalitativní a kvantitativní výzkum, mluvíme o smíšeném výzkumu. Předpokladem je, že oba tyto přístupy současně umožňují lepší pochopení výzkumného problému než pouze jeden z nich.

Pro realizaci kvalitativního výzkumu je potřeba získat platné a spolehlivé údaje, umět kriticky analyzovat situaci, mít schopnost abstraktního myšlení, vyhnout

se možnému zkreslení, umět využít dřívější zkušenosti a mít teoretické znalosti o zkoumané oblasti (Glaser, Corbinová, 1999).

4.5.2 METODY KVALITATIVNÍHO VÝZKUMU

Podle Čepičky (2001), uvádí různí autoři odlišná členění celé řady metod a technik, kterých kvalitativní výzkum využívá, avšak pro potřeby hodnocení projevu hráče ve sportovních hrách jsou patrně nejvýznamnější tyto:

- Kvalitativní rozhovor a dotazovací techniky
- Kvalitativní obsahová analýza
- Participativní pozorování
- Analýzy dokumentů a vizuální techniky, jako například videozáznamy
- Počítačem podporovaná analýza
- Komplexní metody
- Vlastní zkušenost

4.6 FÁZE KVALITATIVNÍ ANALÝZY

Autory integrovaného modelu kvalitativní analýzy, podle kterého pak analýza probíhá ve čtyřech fázích, jsou Knudson a Morrison (Dobrý, 1999):

Příprava

Pozorování

Hodnocení a diagnostika

Instrukce vykonavateli dovednosti

4.6.1 PŘÍPRAVA

V přípravě jde hlavně o to zjistit, jakým druhem činnosti se budeme zabývat, o sběru dat a o získání informací o cvičencích. Nutností je si také dopředu stanovit kritická neboli klíčová místa a popsat správné provedení těchto míst a samotného pohybu či dovednosti, abychom mohli stanovit, kdy byl výkon úspěšný a kdy už nikoliv.

4.6.2 POZOROVÁNÍ

Pozorování můžeme zařadit jak do kvalitativního tak do kvantitativního výzkumu a je bráno jako jedna z nejnáročnějších metod sběru dat. Je záměrné, což znamená, že si pozorovatel dopředu určí co, a jakým způsobem bude pozorovat, čímž se odlišuje od běžného pozorování. Jde o postup, při kterém si shromažďujeme informace prostřednictvím sledování a zapisování. Musíme si stanovit, koho budeme pozorovat, za jakých podmínek bude pozorování probíhat, kde budeme pozorovat a na co pozorování zaměříme. Můžeme pozorovat jak osoby, tak i předměty se kterými tyto osoby pracují, anebo i prostředí ve kterém daná činnost probíhá (Valentová, 2006).

Pozorování dělíme na:

Nestrukturované

Pozorovatel do pozorování vstupuje bez předem připraveného systému, bez předchozí přípravy, bez vymezení kategorií a předem připravených pozorovacích nástrojů. Stanovena je maximálně osoba, událost nebo jev. Hodnotitel neboli pozorovatel nemá předem připravený pozorovací a hodnotící arch. Používá se většinou v situacích, kdy má pozorovatel málo informací o zkoumané skupině, například o jejím chování, v době kdy se daná problematika začíná zkoumat (Švec, 1998).

Strukturované

Tento typ se od předchozí rozlišuje tím, že pozorovatel už před zahájením činnosti ví, co a jak bude pozorovat. Dopředu je stanoveno, na které druhy jevů je pozorování zaměřeno. Součástí pozorování je pozorovací nástroj, ve kterém je obsažen přesný popis vlastností pozorovaných jevů a pravidel a dále jak tyto jevy identifikovat, zaznamenávat a vyhodnocovat. Strukturované pozorování vede k přesnému zmapování a vyhodnocení pozorované skutečnosti. Tento typ pozorování jsem zvolila ve své práci.

Dále pozorování dělíme na přímé, kdy pozorovatel sleduje průběh činnosti osobně a nepřímé, u kterého jde o pozorování ze záznamu. Výhodou tohoto nepřímého pozorování, což jsem sama zjistila při zpracovávání práce je, že daný jev můžeme vidět opakovaně a zaznamenat tak důkladněji průběh sledované činnosti.

4.6.3 HODNOCENÍ A DIAGNOSTIKA

Součástí pozorování je hodnocení pozorovaného jevu, v našem případě pohybové dovednosti (OOS), které zahrnuje silné a slabé stránky výkonu. V práci jsem zvolila hodnocení 0, 1, 2, přičemž 0= nesplnil 1= splnil s chybou, 2=splnil. Problémem u hodnocení je druh pohybových chyb, rozpor mezi skutečným výkonem a naší představou ideálního provedení a předpojatost pozorovatele. Cílem diagnostiky je určit priority pro možnou časovou posloupnost jednotlivých korekčních vstupů do výkonu.

4.6.4 INSTRUKCE

Instrukce je důležitá hlavně pro pozorovaného, aby si uvědomil své chyby a nedostatky a aby mohl pracovat na jejich korekci. Mohou být okamžité ve formě zpětné vazby, která by měla být pro sportovce co nejvíce srozumitelná. Instrukce představuje déletrvajících zásah do techniky pohybu formou průpravných cvičení.

(Dobry, 1999; Čepička, 2001; Valentová, 2006).

4.7 VÝZKUMNÉ METODY KVALITATIVNÍHO VÝZKUMU

4.7.1 RATINGOVA METODA EXPERTNÍHO ŠETŘENÍ

Rating bývá označován jako nezávislé hodnocení různých osob- expertů, které výsledky řadí do několika kategorií a dovoluje nám tak přibližné srovnání, případně i vytvoření pořadí.

Pelikán (1998) uvádí, společným jmenovatelem všech ratingů je fakt, že při jejich realizaci jde o posuzování jinak neměřitelných jevů tak, že k posuzované hodnotě daného jevu přiřazujeme určitou kvantitativní hodnotu na stupnici, neboli na škále. Při použití ratingu k výzkumným účelům tuto hodnotu přiřazuje odborník, tedy expert.

4.7.2 EXPERTNÍ ŠETŘENÍ

Experty vybírá posuzovatel z osob, které jsou podle něho kompetentní vyjádřit se k určitému problému, z pravidla jich bývá několik. Pomocí tohoto šetření zjišťujeme postoj expertů k danému problému, v našem případě jde o určení klíčových míst pro odbití obouruč spodem. Pokud jsou názory vyjádřeny číselně, jako je to v našem případě, je možné názory vyhodnotit statisticky (Pelikán, 1998; Valentová, 2006).

4.7.3 ŠKÁLA A ŠKÁLOVÁNÍ

Škálování můžeme obecně označit jako relativně jednoduchou metodu výzkumu, s pomocí které lze zachytit určitý kvalitativní jev v kvantitativní podobě. Jedná se o tak

zvanou transformaci jevu nebo skupiny jevů, které se reálně vyskytují a mají určité vlastnosti, na číselnou, nebo jinak definovanou stupnici, která nám pomůže tento jev změřit. Poté s ním můžeme pracovat jako s číselně vyjádřenou proměnou a porovnávat mezi sebou jevy (nebo skupiny jevů) zasazené na jednu vytvořenou škálu. Škálování bývá označováno jako prostředek pro „změření nezměřitelného“. Ve škálování je stěžejní, aby měl každý bod škály smysl, jedině tak zajistíme, že má každý bod umístěný na škále přidanou hodnotu, na základě které jej můžeme interpretovat nebo porovnávat.

4.8 ODBITÍ OBOURUČ SPODEM- OOS

4.8.1 SPRÁVNÁ TECHNIKA

Odbití obouruč spodem začíná výchozím postojem (obrázek č. 4), kdy jsou dolní končetiny (DK) mírně pokrčeny, jedna DK může být mírně vpředu. Trup je lehce předkloněn a váha je na přední části chodidel. Paže jsou volně podél těla (Haník, Lehnert, 2004).

Obrázek 4 Výchozí postoj (Vlastní zdroj)

Další fází je přesun do střehového postoje (obrázek č. 5). Doba letu míče je poměrně dlouhá, což nám dovoluje přesně odhadnout místo kontaktu s míčem a pohyb do střehového postoje bývá u odbití spodem minimální. Můžeme tedy říci, že výchozí postoj přechází často plynule v postoj střehový.

Střehový postoj je klidný, ale zároveň aktivní. Je charakteristický široce rozkročenými a pokrčenými DK, jedna DK může být vysunuta mírně vpřed a váha je na přední části chodidel. Trup je v mírném předklonu a hlava musí být zvednuta tak, aby oči mohly neustále

sledovat míč. Paže jsou pokrčené ve výšce pasu, lokty mírně od těla a dlaně otočené nahoru nebo dovnitř. Přesun ze střehového postoje k místu odbití je rychlý a druh pohybu je dán vzdáleností a směrem. Pohyb je dokončen zastavovacím dvojkrokem.

Obrázek 5 Střehový postoj (Vlastní zdroj)

Zastavení se děje posledními dvěma kroky, přičemž první krok má hlavně funkci brzdící a druhý krok má úlohu dobrzdění pohybu a úpravy postoje. Tento dvojkrok nám pomůže dostat tělo do stabilní a klidné polohy, nejlépe čelně na směr odbití. Chodidla jsou od sebe vzdálena na šíři boku, což zajišťuje stabilitu. Zastavovací dvojkrok může začínat jak pravou, tak levou DK.

Ve správném postavení při odbití obouruč spodem hrají důležitou roli paže (obrázek č. 6). Těsně před spojením se napínají v loktech. Spojují se již napnuté nebo jen nepatrně pokrčené před propnutím. Tím předejdeme nesprávnému propínání paží před kontaktem s míčem. Ramena tlačíme dopředu a hlava je v předklonu, lokty jsou propnuté a co nejvíce u sebe, paže jsou vytočeny vnitřní stranou předloktí nahoru a zápěstí je stlačeno dolů. Míč by měl dopadat na napnuté paže v horní polovině předloktí. Pohyb paží proti

míči je minimální a odbití se děje odrazem míče od napnutých paží (Haník, Lehner, 2004).

Obrázek 6 Paže při odbití (Vlastní zdroj)

Spojení rukou při odbití je možno několika způsoby. Já zde uvádím dva způsoby, které jsou podle mého názoru nejsnazší a nejvíce používané.

První způsob je tzv. „spojení s přitisknutými prsty“ (obrázek č. 7). Levá (pravá) ruka, která je sevřená v pěst, se vloží do dlaně pravé (levé) ruky. Důležité je, aby byly palce rovnoběžně vedle sebe a tlačily na dlaně směrem dolů. Tlačení napomáhá extenzi v loktech a k napnutí paží (Kaplan, 1999; Miller, 2005).

Obrázek 7 Spojení rukou při odbití obouruč spodem (Vlastní zdroj)

Druhý způsob spojení paží je tzv. „spojení s dlaněmi přes sebe“ (obrázek č. 8). Jedna ruka se vloží hřbetem do dlaně druhé ruky, prsty obou rukou se položí kolmo pře sebe a palce těsně vedle sebe shora na prsty. Hrany obou dlaní jsou k sobě lehce přitlačovány (Kaplan, 1999), (Haník, Lehnert, 2004; Miller, 2005).

Obrázek 8 Spojení rukou při odbítí obouruč spodem (Vlastní zdroj)

Činnost neboli pohyb DK v kolenou a kyčlích je hlavní silou odbítí (obrázek č. 9). DK působí jako jakási pružina napínající se proti míči (Haník, Lehnert, 2004).

Obrázek 9 Pohyb nohou při odbíjení obouruč spodem (Vlastní zdroj)

Ke správné technice odbíjení obouruč spodem patří také odbítí míče směřujícího vedle hráče a odbítí mimo osu těla, protože ne vždy jsme schopni se pod míč dostat tak, abychom měli míč přímo před sebou nebo aby byla osa ramen kolmá na směr odbítí.

Odbití před tělem v úkroku je situace, kdy hráč provede úkrok levou nebo pravou DK, pokrčí ji a posune trup ve vzpřímené poloze nad ukročenou DK. Odbití proběhne před tělem s tím, že osa ramen je stále kolmá na směr odbití.

Mezi specifické odbití patří, jak už jsem zmiňovala výše odbíjení mimo osu těla a to buď s rotací trupu v pevném postoji, anebo s rotací kolem nesouhlasné DK.

Při odbití s rotací trupu v pevném postoji (obrázek č. 10) provede hráč úkrok pravou nebo levou DK, pokrčí ji a snaží se posouvat trup doprava nebo doleva směrem nad ukročenou DK.

Obrázek 10 Odbití mimo osu těla s rotací trupu v pevném postoji (Vlastní zdroj)

Odbíjení s rotací kolem nesouhlasné DK (obrázek č. 11) je už technicky velmi náročné, ale často je nezbytné. Tento druh odbití je typický pro přihrávku rychle letícího míče a používá se, jestliže hráč není schopný dostat se k míči včas nebo když míč letí na okraj těla ve výši hrudi. Napnuté paže se stácejí mimo tělo a osa těla rotuje. DK, která je na straně odbití, neboli souhlasná, se posouvá vzad a vzdálenější, nesouhlasná DK je oporou.

Obrázek 11 Odbití s rotací kolem nesouhlasné nohy (Vlastní zdroj)

4.8.2 CHYBY V ODBÍJENÍ OBOURUČ SPODEM

Obecně se u odbití obouruč spodem vyskytuje mnoho chyb, protože zvládnout správnou techniku této dovednosti, je velmi náročné. Všechny chyby, které zde uvádím, zjištěné kvalitativní analýzou, se u studentů vyskytovaly nejčastěji.

A) Chybné spojení rukou

Se spojením rukou má problém i většina začínajících hráčů volejbalu. Nejčastějším chybným spojením je překřížení prstů (obrázek č. 12). Při tomto spojení je od základu celé postavení paží chybně. Studenti odehrávají míč palci, které mohou být také překřížené. Tím nedochází k natažení, propnutí paží a přitisknutí předloktí k sobě a ztrácí tak kontrolu nad odehraným míčem.

Obrázek 12 Chybné spojení rukou (Vlastní zdroj)

B) Pohyb paží proti míči

K této chybě dochází v případě, že studenti spojí paže mezi stehny a pohybují jimi proti letícímu míči. Pohyb paží způsobuje to, že paže do míče narážejí a ztrácí se tak kontrola nad míčem (Haník, Lehnert, 2004).

C) Pokrčené paže

Chyba v pokrčení paží je většinou spojena s několika dalšími chybami, a to hlavně s chybným spojením rukou a propnutýma DK. Studenti napřed spojí pokrčené paže a propínají je až v momentu kontaktu s míčem nebo je vůbec nepropnou a mají je pokrčené po celou dobu odehrání (obrázek č. 13). Předloktí při propínání loktů narážejí do míče. S pokrčenými pažemi tak ztrácí kontrolu nad odehrávaným míčem (Haník, Lehnert, 2004).

Obrázek 13 Pokrčené paže (Vlastní zdroj)

D) Odbíjení míče zápěstím

Studenti odbíjejí míč zápěstím a ne předloktím. Hlavním důvodem, proč tuto chybu studenti dělají, je špatný odhad letu míče a nesprávné postavení před odehráním. Vyskytuje se často společně s pokrčenými pažemi. Touto chybou ztrácí dostatečnou kontrolu nad míčem (Haník, Lehnert, 2004).

E) Špatné postavení DK

Jedna z nejčastějších chyb, kterou můžeme vidět u studentů je chybné postavení DK. DK mají buď příliš blízko, nebo naopak daleko od sebe, anebo stojí na propnutých DK.

Odbití v příliš úzkém postavení (obrázek č. 14) má za následek nedostatečnou stabilitu a nemožnost provedení správného pohybu a odehrání. Pohyb hráče je v tomto postavení omezen.

Obrázek 14 Úzké postavení nohou (Vlastní zdroj)

Při příliš širokém postavení (obrázek č. 15) ztrácí hráč stabilitu a dostatečný klid na odehrání. Přihrávka je nepřesná, hráč ji nemá pod kontrolou a jeho pohyb je omezený.

Obrázek 15 Široké postavení nohou (Vlastní zdroj)

Posledním chybným postavením je stoj s propnutýma nohama (obrázek č. 16). Často se tato chyba vyskytuje spíše u studentek než u studentů. Tato poloha je sice stabilní, ale nedochází zde k vertikálnímu pohybu nohou, míč je odehrávaný pouze pažemi a tím hráč ztrácí kontrolu nad míčem a přihrávka je nepřesná.

Obrázek 16 Propnuté nohy (Vlastní zdroj)

F) Přílišné pohyby před odehráním

Přílišné pohyby před samotným odehráním míče způsobují nedostatečné připravení na odbití, chybné postavení DK a nepřesnost přihrávky. Tuto chybu přisuzuji nervozitě, nezkušenosti či nesoustředěnosti na odbíjení.

G) Neúplné zastavení pohybu před odehráním

Při této chybě se sice hráč dostane do optimálního místa pro kontakt s míčem, částečně svůj pohyb zastaví, ale nedokončí zastavovací dvojkrok přísunutím druhé DK. Poslední krok pro upravení postoje probíhá ještě v okamžiku odbití. Poloha je nestabilní a nedostatečný klid stěžuje přesnost odbití.

(Haník, Lehnert, 2004), vlastní zkušenost.

5 PRAKTICKÁ ČÁST

Před začátkem samotného testování bylo nutné vybrat správný test, který je zaměřen na danou pohybovou dovednost, v našem případě na odbití obouruč spodem. Test, který jsme použili, byl již stanoven Katedrou tělesné výchovy a sportu a nebylo tedy potřeba test vymýšlet nebo vybírat.

5.1 VÝBĚR TESTOVANÉ SKUPINY

Druhým krokem bylo vybrat testovanou skupinu, která se měla účastnit našeho natáčení. Tvořili ji studenti 1. ročníku Západočeské Univerzity v Plzni, studující obor TVS a TVV, takže už jsme skupinu a místo, kde bude natáčení probíhat, měli dopředu dané. Natáčení probíhalo ve sportovní hale Kl 137 v prostorách KTV Západočeské univerzity.

5.2 VÝBĚR EXPERTŮ

Experty byly tři ženy, studentky vysoké školy ve věku od 23 do 24 let, které se stále aktivně věnují volejbalu.

Expert číslo 1- hráčka krajského přeboru I. třídy volejbalového celku v Rakovníku (nejvyšší hraná soutěž – druhá liga juniorek)

Expert číslo 2- hráčka krajského přeboru II. třídy volejbalového klubu v Plzni (nejvyšší hraná soutěž- druhá liga kadetek)

Expert číslo 3- hráčka volejbalového celku v České Třebové (nejvyšší hraná soutěž – druhá liga kadetek, juniorek a žen).

5.3 VÝBĚR KLÍČOVÝCH MÍST

K hodnocení a posouzení správnosti provedení dané dovednosti bylo nutné zvolit si klíčová místa. Těchto míst, která se dají sledovat při určování správné techniky je opravdu mnoho, bylo tedy nutné, abychom vybrali nejdůležitější a zvolili jejich konečný počet a popis. K určení hlavních klíčových míst, jsem využila jednu z Ratingových metod, metodu expertního posuzování neboli šetření. Pomocí této metody jsem zjišťovala stanoviska vybraných expertů na daný problém.

Při odbití obouruč spodem jsou důležité tyto fáze:

- Výchozí střehový postoj- poloha horních a dolních končetin
- Zastavení před odbitím a postavení DK při odbití
- Poloha a pohyb paží v okamžiku úderu- minimální pohyb paží

Z těchto fází pohybu jsme společně s experty zvolili klíčová místa. Abychom mohli říci, zda jsme zvolili klíčová místa správně, museli jsme se obrátit na trenéry a různé publikace a zjistit, co je podle nich důležité při správném provedení odbití obouruč spodem. Vycházeli jsme z bakalářské práce Petry Netrvalové (2012), zaměřené na přihrávku ve volejbale a samozřejmě také z vlastních mnoholetých zkušeností.

Jedním z expertů jsem byla i já sama. Každý expert, včetně mě, sepsal seznam klíčových míst, která jsou podle něj u OOS nejdůležitější a okomentoval, proč vybral zrovna tato místa. Následně jsme se společně s experty domluvili, která klíčová místa jsou u OOS nejdůležitější.

Zvolili jsme následující čtyři klíčová místa:

1. Výchozí střehový postoj

- Širší postavení DK
- Hmotnost těla je na přední části chodidel
- Trup je lehce předkloněn
- Paže jsou připravené před tělem

2. Postavení DK

- DK jsou pokrčené v širším postavení (na šíři ramen)
- Váha je na přední části chodidel

3. Natočení hráče do směru odbití

- Hráč je natočen do směru odbití
- Osa ramen je kolmá na směr odbití míče

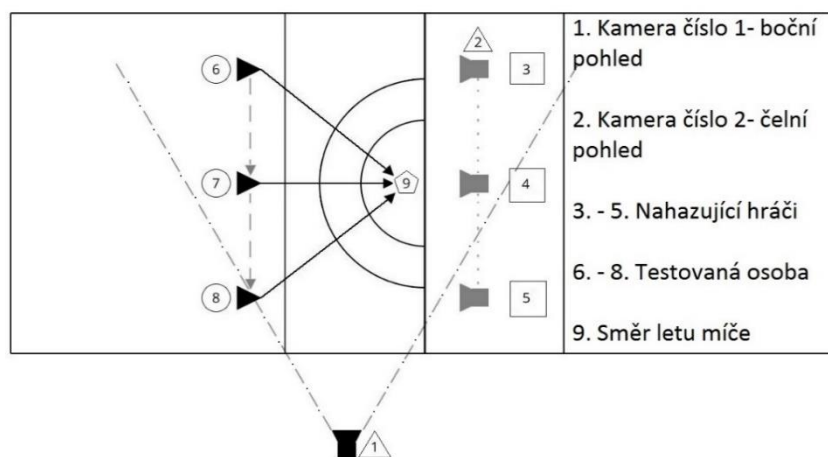
4. Poloha a pohyb paží v okamžiku úderu

- Paže jsou propnuté před tělem
- Minimální pohyb paží v okamžiku dotyku s míčem

5.4 VIDEOZÁZNAM

Pořízený videozáznam nám bude sloužit hlavně k nepřímému pozorování dané pohybové činnosti. Díky němu budeme moci přesně pozorovat a zároveň hodnotit klíčová místa, která jsme si předem stanovili. Před pořízením videozáznamu bylo nutné zjistit počet kamer, které budeme potřebovat a jejich správné rozmístění. Po několika pokusech a konzultacích s experty jsme se rozhodli pro 2 kamery na boční a čelní natáčení. Pro boční videozáznam jsme použili fotoaparát Canon EOS 550D, který byl umístěn na stativu, z důvodu zvýšení kvality záznamu. K čelnímu natáčení jsme použili kameru Panasonic NV – DS27EG. Tato kamera nebyla umístěna na stativu, ale obsluhoval ji jeden z expertů, protože bylo nutné se s hráčem pohybovat, aby byl stále dodržen čelní pohled.

Ze záznamu z boční kamery (obrázek č. 16) jsme mohli zhodnotit natočení hráče do směru odbití míče a polohu a pohyb paží v okamžiku úderu, tedy klíčová místa číslo 3 a 4. Dále jsme také mohli vidět, zda hráči provádí vertikální pohyb. Čelní pohled (obrázek č. 17) nám sloužil hlavně k hodnocení klíčových míst číslo 1 a 2, tedy výchozího střehového postoje a postavení DK hráčů. Toto rozmístění nám umožnilo vidět všechna zvolená klíčová místa a zhodnotit je. Nutno ale říci, že i přes vhodné zvolení rozmístění kamer se moje vybraná pohybová dovednost, tedy odbití obouruč spodem, hodnotila velice obtížně.

Obrázek 17 Schéma natáčení (Vlastní zdroj)

5.5 STRUKTUROVANÉ POZOROVÁNÍ

Pořízené videozáznamy jsme převedli z kamer do počítače a poté následovalo samotné pozorování. Pozorování se zúčastnili tři zvolení experti, díky čemuž se zajistila určitá objektivita hodnocení. Videozáznamy jsme přehrávali pomocí přehrávačů VLC a Windows media player. Jak už jsme psala v kapitole o pozorování, velikou výhodou byla možnost zpomalení, pozastavení videa, či opakování záběru. Díky těmto funkcím jsme předešli nepřesnému hodnocení a mohli jsme jednotlivý pohyb lépe prohlédnout a zhodnotit.

Obrázek 18 Ukázka z pořízeného videozáznamu- čelní pohled (Vlastní zdroj)

Obrázek 19 Ukázka z pořízeného videozáznamu- boční pohled (Vlastní zdroj)

5.6 HODNOCENÍ

Pokud chceme ohodnotit úroveň pohybové dovednosti, a tím určit její správnost, musíme nejdříve ohodnotit jednotlivá klíčová místa. Jsou to místa, která rozhodují o úspěšnosti provedení dané pohybové činnosti.

Pro hodnocení jsme společně s experty, určili čtyři klíčová místa. Každý student odehrál tři přihrávky dvakrát za sebou. Celkově měl tedy šest pokusů na odehrání míče z místa (přihrávku). Všechny klíčová místa jsou hodnocena najednou.

Klíčová místa a jejich hodnocení:

Hodnotící škálu, podle které jsme mohli určit, jak správná byla technika odbití obouruč spodem, jsme zvolili 0 bodů, 1 bod a 2 body, přičemž 0= nesplnil, 1= splnil s chybou, 2= splnil.

1. Výchozí střehový postoj

0 bodů - Dolní končetiny (DK) jsou u sebe, paže jsou volně podél těla, trup je napřímený.

1 bod- Nadbytečné pohyby před přihrávkou, DK jsou vedle sebe nebo jsou naopak v příliš širokém postavení, váha není na špičkách, paže jsou podél těla.

2 body- Mírné přípravné pohyby před přihrávkou (mírný aktivační poskok), širší postavení DK (na šíři ramen), jedna DK mírně vpředu, hmotnost těla je na přední části chodidel, paže jsou připravené mírně před tělem, trup je lehce předkloněn.

2. Postavení DK

0 bodů - Hmotnost je na patách, DK jsou před sebou, nejsou vedle sebe, postoj není stabilní.

1 bod- DK jsou vedle sebe, jedna DK může být mírně vpředu, jsou lehce pokrčené, hmotnost je na patách.

2 body- DK jsou pokrčené v širším postavení vedle sebe (na šířku ramen), hmotnost těla je na přední části chodidel.

3. Natočení hráče do směru odbití, osa ramen je kolmá na směr odbití

0 bodů- Osa ramen je rovnoběžná se směrem odbití, hráč není natočen do směru odbití.

1 bod- Mírné nedotočení hráče do směru odbití, osa ramen je rovnoběžná se směrem odbití míče.

2 body- Osa ramen je kolmá na směr odbití míče, hráč je natočen do směru odbití.

4. Poloha a pohyb paží v okamžiku úderu

0 bodů- Předčasné spojení paží (paže jsou spojeny při pohybu hráče k míči), jsou pokrčené v loktech, pohyb paží je proti míči.

1 bod- Paže jsou propnuté před tělem, v okamžiku kdy se míč dotkne paží, dochází k jejich pohybu proti míči.

2 body- Paže jsou propnuté před tělem, v okamžiku kdy se míč dotkne paží, dochází k jejich minimálnímu pohybu

(Netrvalová, 2012).

Hodnocení jednotlivých testových osob (TO) jsme spolu s experty zaznamenávali do námi vytvořených tabulek. Každá tabulka (viz tabulka č. 1.) obsahovala čtyři klíčová místa, počet TO a počet bodů, který daná osoba získala od každého experta. Po získání hodnot od dalších dvou expertů jsem všechny tabulky převedla do programu Microsoft Excel, kde jsem měla uveden počet TO, body od jednotlivých expertů, maximální možný získaný počet bodů a celkový počet bodů. Po hodnocení jsme v zápočtových protokolech našli, zda TO, tedy student splnil či nespĺnil zápočet a kolik získal bodů z největšího možného skóre.

Seznam použitých zkratk:

TO= testovaná osoba

KM= klíčové místo

	KM 1	KM 2	KM 3	KM 4
TO 1	2	2	1	1
TO 2	2	2	0	2
TO 3	0	1	0	1
TO 4	0	2	2	2
TO 5	1	1	1	2

Tabulka 1 Ukázka části záznamové tabulky od jednoho experta (Vlastní zdroj)

Abychom zjistili, jaké klíčové místo bylo nejobtížnější, bylo nutné použít program MINISTEP. Program MINISTEP (verze 3.60.0) je zjednodušenou verzí programu WINSTEPS a je možné si jej bezplatně i s manuálem stáhnout na internetových stránkách www.winsteps.com. Postupné zpracování dat a výpočty parametrů obtížnosti u jednotlivých klíčových míst dle Raschova modelu, zde podrobně rozvádět nebudu, uvedu zde pouze výsledné hodnoty v tabulce, viz kapitola č. 7 Interpretace výsledků.

5.7 PARAMETR OBTÍŽNOSTI

Pro zjištění obtížnosti klíčových míst je pro mou práci parametr obtížnosti stěžejní. Obecně se parametr obtížnosti značí b a jeho hodnota bývá zaznamenávána na téže ose grafu jako parametr latentního rysu Θ a jejich hodnota je vyjádřena na stejné stupnici. Tento parametr podmiňuje posun křivky vůči hodnotící škále na horizontální ose. V modelech, kde se nevyskytuje možnost uhádnutí odpovědi, se hodnota parametru obtížnosti rovná $P(\Theta) = 0,5$ a při průměrné úrovni latentního rysu existuje padesátiprocentní pravděpodobnost správné odpovědi. Bude-li obtížnost položky vyšší, pak při vyšší úrovni latentního rysu bude mít i větší pravděpodobnost správné odpovědi a naopak, bude-li obtížnost položky nižší, pak při nižší úrovni latentního rysu bude mít i menší pravděpodobnost správné odpovědi (Čepička 2002).

Hodnocení parametru obtížnosti zůstává stejný, neměnný bez ohledu na soubor testovaných osob, tato vlastnost bývá označována jako invariance parametrů položky. V tradičním pojetí položkové analýzy je obtížnost položky vnímána jako poměr správných odpovědí k celkovému počtu odpovědí. Z tohoto pohledu je obtížné si představit, jak může být obtížnost položky nezávislá na souboru testovaných osob. V tradiční položkové analýze je pak zákonité, že se změnou souboru testovaných osob, ve kterém bude jiné rozložení latentního rysu, dojde i ke změně počtu správných odpovědí v položce, tím se tedy změní obtížnost položky. Vyjádřená obtížnost popisuje jak vlastnost položky, tedy obtížnost, tak i vlastnost souboru, tedy rozložení latentního rysu a to je elementárním rozdílem v chápání obtížnosti položky mezi teorií položkových odpovědí a klasickou položkovou analýzou. V klasické položkové analýze hovoříme o obtížnosti položky, kdežto v teorii položkových odpovědí vyjadřuje obtížnost položky parametr obtížnosti (Čepička 2002).

5.8 NOVĚ NAVRŽENÝ TEST

Testů, zaměřených na odbití obouruč spodem existuje mnoho. Z několika možných testů, které jsme vyzkoušeli, abychom mohli porovnat jejich náročnost, jsme přesto zůstali u původní verze testu a to z několika důvodů. Test je časově a prostorově nenáročný, není složitý a díky tomu, že se TO pohybuje po hřišti, mění místo odbíjení a odehrává míč ze všech směrů, můžeme přesně poznat, na jaké úrovni TO ovládá techniku odbíjení obouruč spodem. Z toho důvodu jsme test nechtěli zcela změnit, ale pouze vylepšit. Jediné, co změnit nelze je způsob nahazování míčů na TO. Bohužel, je závislý na další osobě, v našem případě na studentech, kteří nahazují míče TO a nahrávky tak nejsou totožné.

Nevýhodou a slabým místem tohoto testu, je jeho nízká objektivita. TO dostane jeden nebo dva body, pokud míč dopadne do předem určených zón. Podmínkou ale je, že míč musí mít sestupnou tendenci, což znamená, že nesmí letět přímo, ale musí se v průběhu letu dostat nad síť. Zda míč posoudit jako platný nebo ne, záleželo na hodnotící osobě, v našem případě na vyučujícím. Docházelo zde k častým rozepřím a neshodám ze strany studentů. V mnoha případech bylo těžké posoudit, zda body uznat nebo brát pokus za zkažený.

Problém tohoto testu jsme vyřešili natažením provázku cca 3m vysoko po celé šířce hřiště. Pokud míč letí pod nataženým provázkem, bereme pokus za zkažený. Pokud letí nad ním, bereme ho jako platný a hodnotíme pouze, kam míč dopadl a zda za přihrávku obdrží TO body nebo nikoliv.

Test byl vyzkoušen na studentech 1. ročníku TVS a TVV ZČU v Plzni.

5.8.1 MODIFIKACE TESTU UMÍSTĚNÉ PŘIHRÁVKY OBOURUČ SPODEM

Cílem tohoto testu je zjistit kvalitu a přesnost přihrávky obouruč spodem.

Obsah

Testem posuzujeme nejen dovednost správného provedení přihrávky OOS, ale i dovednost umístit přihrávku do vymezených zón.

Testová situace

Test se provádí na volejbalovém hřišti, které je rozděleno podle zón – I, VI, V – v zadní části hřiště a v přední části hřiště jsou vyznačeny kruhové zóny pro umístění přihrávky OOS.

Činnost TO

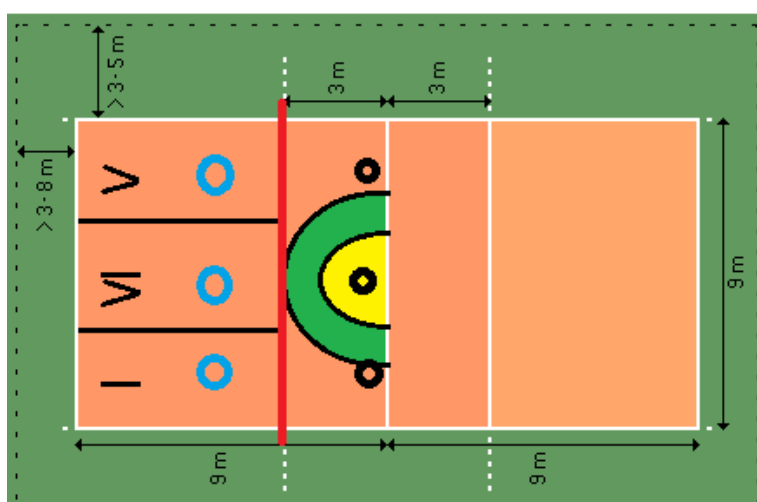
TO, v obrázku (obrázek č. 20) vyznačená modře, provádí v souladu s pravidly volejbalu přihrávky OOS postupně ze zón V, VI, I a opět V, VI, I do kruhových zón v přední části hřiště. Přihrávky provádí TO po nahození míčů od nahazovačů, na obrázku č. 20 vyznačených černými kruhy, stojících u sítě na identické straně. Křivka letu míče musí mít sestupnou tendenci, a aby tato křivka byla dodržována a míč nebyl odbíjen přímo, natáhneme provázek (na obrázku 20 vyznačen červeně) ve výšce cca 3m po celé délce hřiště.

Hodnocení

Za úspěšný považujeme každý příjem provedený v souladu s pravidly, kdy míč přeletí vyznačenou výšku a je umístěn do jednotlivých kruhových zón. Za každý úspěšný míč umístěný do vnitřního kruhu (na obrázku 20 vyznačen žlutě), získá TO 2 body a za umístění míče do vnějšího kruhu (na obrázku 20 vyznačen zeleně) získá TO 1 bod. Maximální počet bodů je 12 a minimální počet ke splnění je 8 bodů. Pokud letí míč pod vyznačenou výšku, nebo dopadne pod síť za středovou čáru, bereme pokus za nezdařený.

Pomůcky a vybavení

Hřiště upraveno dle zadání testu, míče, síť.

Obrázek 20 Modifikace testu OOS (Vlastní zdroj)

6 INTERPRETACE VÝSLEDKŮ

V této kapitole se budu zabývat výsledky původního a nově navrženého testu, výzkumnými otázkami a hypotézami. Ke zjištění výsledků jsem použila program Microsoft Excel a MINISTEP a pro názornější porovnání jsem použila především grafickou podobu. Jednotlivé testy nemůžeme mezi sebou hodnotit a porovnávat, jelikož testovaná skupina byla u každého testu jiná.

6.1 VÝSLEDKY PŮVODNÍHO TESTU

Tabulka, z které vycházelo naše hodnocení, obsahovala počet TO, hodnocení klíčových míst od jednotlivých expertů, celkový počet bodů získaných od expertů, splnění zápočtu a počet bodů, které TO obdržela ze zápočtu. V programu Microsoft Excel jsme použili funkci CORREL, neboli korelaci. Hodnota, která nám vyjde, může být v rozmezí od -1 do 1. Čím více se hodnota blíží 1, tím je pro nás výsledek spolehlivější a můžeme z něj vycházet.

Pro zhodnocení testu je pro nás výchozí v následující tabulce fialový sloupec, který obsahuje body TO od expertů. Maximální možný získaný počet bodů, který mohla TO od expertů obdržet je dvacet čtyři. Máme čtyři klíčová místa, ze kterých může TO získat maximálně 2 body, což znamená 8 bodů od jednoho experta. Hodnocení se zúčastnili tři experti, takže pokud by TO obdržela z hodnocení 8 bodů od každého experta, vyjde nám výsledné číslo 24 bodů. Dalším důležitým sloupcem v tabulce je pro nás sloupec poslední, ve kterém jsou uvedeny body ze zápočtu jednotlivých TO. Každá TO prováděla šest příhrávek, přičemž z každé příhrávký mohla obdržet 2 body. Výsledný počet bodů, který bylo možné za zápočet získat, bylo tedy 12. Abychom mohli uznat zápočet za splněný, musela TO získat minimálně 8 bodů.

Pro výpočet jsme použili funkci CORREL a provedli jsme korelaci těchto dvou výše zmíněných sloupců, tedy počet bodů od expertů a počet bodů ze zápočtu, v tabulce CORREL(R3:R45;T3:T45). Vyšel nám výsledek 0,625966. Tento výsledek pro nás nebyl konečný, ale museli jsme z něho udělat věcnou významnost a to přes koeficient determinace, tedy korelační koeficient na druhou. Výsledný korelační koeficient jsme zaokrouhlili na $r = 0,6$, pak $r^2 = 0,36$. Což znamená, že tyto dva jevy jsou z 36ti% společné.

Výsledky, jak můžeme vidět v tabulce (tabulka č. 2), jsou velmi rozdílné. TO, které dostaly od expertů více jak 20 bodů, získali zároveň hodně bodů ze zápočtu, jako například TO číslo 17, která dostala od expertů 23 bodů a ze zápočtu maximální počet, tedy 12 bodů. Pokud bychom tyto čísla, pro lepší přehlednost a porozumění převedli na procenta, pak by TO číslo 17 provedla technicky správné odbití na 95,8% a ze zápočtu měla 100%. Tento výsledek můžeme považovat za správný a v tomto případě můžeme říci, že počet bodů obdržených za technicky správné OOS souvisí s počet bodů ze zápočtu. Bohužel těchto případů není mnoho, ale je zde více případů, které vyšly znepokojivě, jako je tomu u TO číslo 10, která od expertů dostala za správnou techniku provedení pouze 4 body z 24 možných, což, když toto číslo převedeme na %, činí 16,6% a ze zápočtu obdržela 9 bodů, tedy 75%. Tím se ukazuje, že správnost provedení absolutně nesouvisí s obdrženými body ze zápočtu.

JMÉ	Hodnocení 1 (Terka)				Hodnocení 2 (Lucije)				Hodnocení 3 (Verča)				body max 8	počet bodů- max 24	ZÁPOČET BODY-ZP	
	A	B	C	D	A	B	C	D	A	B	C	D				
1 TO	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	8	24	ANO
2 TO	1	0	0	1	2	1	0	0	1	2	1	0	1	2	7	ANO
3 TO	1	1	1	1	4	1	1	0	2	4	1	1	2	5	13	ANO
4 TO	2	2	1	2	7	2	2	2	2	8	2	2	2	8	23	ANO
5 TO	0	1	0	1	2	1	1	0	1	3	1	1	0	3	8	ANO
6 TO	0	1	0	1	2	0	1	0	1	2	0	1	0	2	6	ANO
7 TO	1	1	0	1	3	2	1	0	2	5	2	1	0	5	13	ANO
8 TO	1	0	1	1	3	0	1	0	2	3	1	1	1	5	11	ANO
9 TO	2	2	1	1	6	2	1	1	1	5	2	2	1	7	18	ANO
10 TO	0	0	0	1	1	0	1	0	1	2	0	0	0	1	4	ANO
11 TO	1	1	1	0	3	1	1	1	0	3	1	1	1	3	9	ANO
12 TO	2	2	2	2	8	1	2	1	2	6	2	2	1	7	21	ANO
13 TO	2	2	1	1	6	1	1	1	1	4	2	2	0	6	16	ANO
14 TO	2	2	2	2	8	2	2	2	2	8	2	2	2	8	24	ANO
15 TO	1	1	0	1	3	1	1	0	1	3	1	0	0	2	8	ANO
16 TO	2	2	1	2	7	2	2	2	2	8	2	2	2	8	23	ANO
17 TO	2	1	2	2	7	2	2	2	2	8	2	2	2	8	23	ANO
18 TO	1	0	0	2	3	1	1	0	2	4	1	1	0	4	11	ANO
19 TO	2	2	0	2	6	2	1	0	2	5	2	1	0	5	16	ANO
20 TO	1	1	0	2	4	1	1	0	2	4	1	1	0	5	9	ANO
21 TO	2	2	1	2	7	2	2	1	2	7	2	2	1	7	21	ANO
22 TO	0	1	0	1	2	0	1	0	2	3	1	1	0	4	9	NE
23 TO	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	NE
24 TO	2	2	1	1	6	1	2	1	1	5	2	2	0	6	17	ANO
25 TO	0	0	0	0	0	1	0	1	0	2	1	0	1	3	5	ANO
26 TO	2	1	1	2	6	2	1	1	2	6	2	1	1	6	18	ANO
27 TO	1	0	0	1	2	1	0	0	2	3	1	1	0	4	9	ANO
28 TO	1	1	1	1	4	1	1	1	1	4	1	1	1	5	14	ANO
29 TO	1	1	0	1	3	0	1	0	1	2	1	0	0	2	7	ANO
30 TO	2	2	1	2	7	1	1	1	2	5	1	1	0	4	16	ANO
31 TO	1	1	1	1	4	0	1	1	2	4	1	1	0	4	12	ANO
32 TO	2	1	1	1	5	2	1	1	1	5	2	1	1	5	15	ANO
33 TO	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	1	2	NE
34 TO	2	1	1	2	6	2	2	2	2	8	2	1	1	5	19	ANO
35 TO	1	1	1	0	3	1	1	1	0	3	1	1	1	3	9	ANO
36 TO	1	1	1	1	4	0	1	1	1	3	0	1	1	4	11	ANO
37 TO	1	1	0	1	3	1	1	0	1	3	1	1	0	3	11	ANO
38 TO	1	0	0	2	3	0	1	0	2	3	0	1	0	3	9	ANO
39 TO	0	1	0	1	2	0	1	0	1	2	0	2	0	3	7	ANO
40 TO	2	2	1	1	6	2	2	1	1	6	2	2	1	6	18	ANO
41 TO	0	0	0	1	1	0	0	1	1	2	1	0	1	3	6	ANO
42 TO	0	1	1	2	4	0	1	1	2	4	0	1	1	4	12	ANO
43 TO	1	0	0	1	2	1	0	0	1	2	1	0	0	2	6	ANO

Tabulka 2 Tabulka hodnocení původního testu (Vlastní zdroj)

6.2 VÝSLEDKY NOVÉHO TESTU

Tabulka ke zhodnocení nového testu obsahovala stejné údaje, jako tabulka předchozí, tedy počet TO, hodnocení klíčových míst jednotlivých expertů, součet bodů získaných od expertů, údaj zda TO zápočet splnila či nesplnila a počet bodů TO ze zápočtu. Dále jsme postupovali stejně jako u hodnocení původního testu, tedy přes funkci CORREL v programu Microsoft Excel. Čím více se výsledná hodnota blíží 1, tím můžeme brát výsledek za spolehlivější.

Pro zhodnocení testů vycházíme opět z bodů získaných od expertů, což nám i v tomto případě značí v následující tabulce fialový sloupec a z bodů, které TO získala ze zápočtu. Tyto body jsou v tabulce uvedeny v posledním sloupci. Bodové hodnocení zůstalo stejné jako u původního testu. Maximální počet, který mohli TO získat od expertů, činí 24 bodů, ze zápočtu mohli získat maximálně 12 bodů a na splnění bylo potřeba minimálně 8 bodů.

Výpočet jsme opět provedli korelací dvou výše zmíněných sloupců v programu Microsoft Excel přes funkci CORREL, v tabulce =CORREL(R3:R45;T3:T45). V tomto případě nám vyšel výsledek 0,337497. Pro výpočet věcné významnosti následoval stejný postup jako u předchozího testu. Korelační koeficient jsme zaokrouhlili na $r = 0,3$ a vynásobili, vyšlo nám tedy $r^2 = 0,09$. Znamená to tedy, že tyto jevy mají něco společného v 9%, což je velmi nízká shoda a o dost menší než u předchozího testu.

V tabulce můžeme vidět (tabulka č. 3), že TO obdržely celkově méně bodů od expertů za správně provedenou techniku OOS, než jak tomu bylo u testu přechozího. Žádná TO nedosáhla maximálního počtu 24 bodů od expertů. Nejvyššího počtu dosáhla TO číslo 4 a to 21 bodů, což je, po převedení 87,5 %. Ze zápočtů obdržela 9 bodů, tedy 75%. V tomto případě můžeme říci, že správná technika souvisí se splněním zápočtu. Podíváme-li se na TO číslo 24, která obdržela od expertů celkem 6 bodů, což je 25% a zápočet splnila na 10 bodů, tedy na 83%, dojdeme k výsledku, že zrovna v tomto případě správná technika se splněním zápočtu nesouvisí. Fakt, že TO obdrželi od expertů celkově méně bodů za techniku, přisuzují změně testu a zvýšení jeho technické náročnosti. Přesto, že základ testu zůstal stejný, obměnili jsme ho pouze nataženým provázkem, přes který musí míč letět, bylo nutné, aby TO více zapracovali na správnosti provedení OOS.

JMÉNO	Hodnocení 1 (Terka)			Hodnocení 2 (Lucie)			Hodnocení 3 (Verča)			body max 8	počet bodů- max 24	ZÁPOČET BODY-ZP				
	A	B	C	A	B	C	A	B	C				D			
1 TO-1-	2	2	1	1	1	1	2	2	1	1	1	1	1	18	ANO	8
2 TO-2-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	ANO	9
3 TO-3-	0	1	0	1	2	0	1	0	1	0	1	0	1	6	ANO	8
4 TO-4-	1	2	2	2	7	1	2	2	2	2	7	1	2	21	ANO	9
5 TO-5-	2	1	2	1	6	2	1	2	1	2	6	2	1	18	ANO	10
6 TO-6-	1	1	1	1	4	0	1	1	1	0	3	1	1	10	ANO	9
7 TO-7-	1	1	0	1	3	2	1	0	1	0	4	1	1	10	ANO	8
8 TO-8-	1	1	1	1	4	1	2	1	1	2	5	2	2	15	ANO	9
9 TO-9-	0	1	0	1	2	1	1	0	1	0	3	1	0	8	ANO	9
10 TO-10-	2	2	0	2	6	2	2	0	2	0	6	2	2	18	ANO	9
11 TO-11-	1	1	1	2	5	1	1	1	2	1	5	1	1	15	ANO	10
12 TO-12-	1	1	1	1	4	1	1	1	1	1	4	1	1	12	ANO	8
13 TO-13-	0	1	1	1	3	0	1	0	1	0	2	0	1	8	ANO	8
14 TO-14-	1	0	0	1	2	1	0	0	1	0	2	1	0	7	ANO	9
15 TO-15-	2	2	1	2	7	1	2	0	2	0	5	2	2	19	ANO	9
16 TO-16-	0	2	2	2	6	0	2	2	2	2	6	0	2	18	ANO	10
17 TO-17-	1	1	1	0	3	1	1	1	0	1	3	1	1	9	ANO	8
18 TO-18-	0	1	0	1	2	1	1	0	1	0	3	1	0	9	ANO	10
19 TO-19-	0	1	1	2	4	0	1	1	2	1	4	0	1	11	ANO	8
20 TO-20-	1	1	1	2	5	0	1	1	2	1	5	1	2	14	ANO	12
21 TO-21-	0	1	1	1	3	0	1	1	1	1	3	0	1	9	ANO	8
22 TO-22-	1	1	1	1	4	1	1	0	2	0	4	1	0	11	ANO	9
23 TO-23-	0	1	0	1	2	0	0	0	1	0	1	0	1	5	ANO	8
24 TO-24-	0	1	0	1	2	0	1	0	1	0	2	0	1	6	ANO	10
25 TO-25-	1	2	1	2	6	1	1	1	2	1	5	1	2	17	ANO	10
26 TO-26-	1	1	1	2	5	0	1	2	1	2	4	1	1	13	ANO	9
27 TO-27-	1	2	1	2	6	1	2	1	2	1	6	2	2	19	ANO	10
28 TO-28-	1	2	1	1	5	1	2	2	2	1	6	1	2	16	ANO	9
29 TO-29-	1	2	1	1	5	1	1	1	2	1	5	2	1	14	ANO	8
30 TO-30-	1	1	1	1	4	1	1	1	1	1	4	1	1	12	ANO	8

Tabulka 3 Tabulka hodnocení nového testu (Vlastní zdroj)

6.3 TESTOVÁNÍ HYPOTÉZ

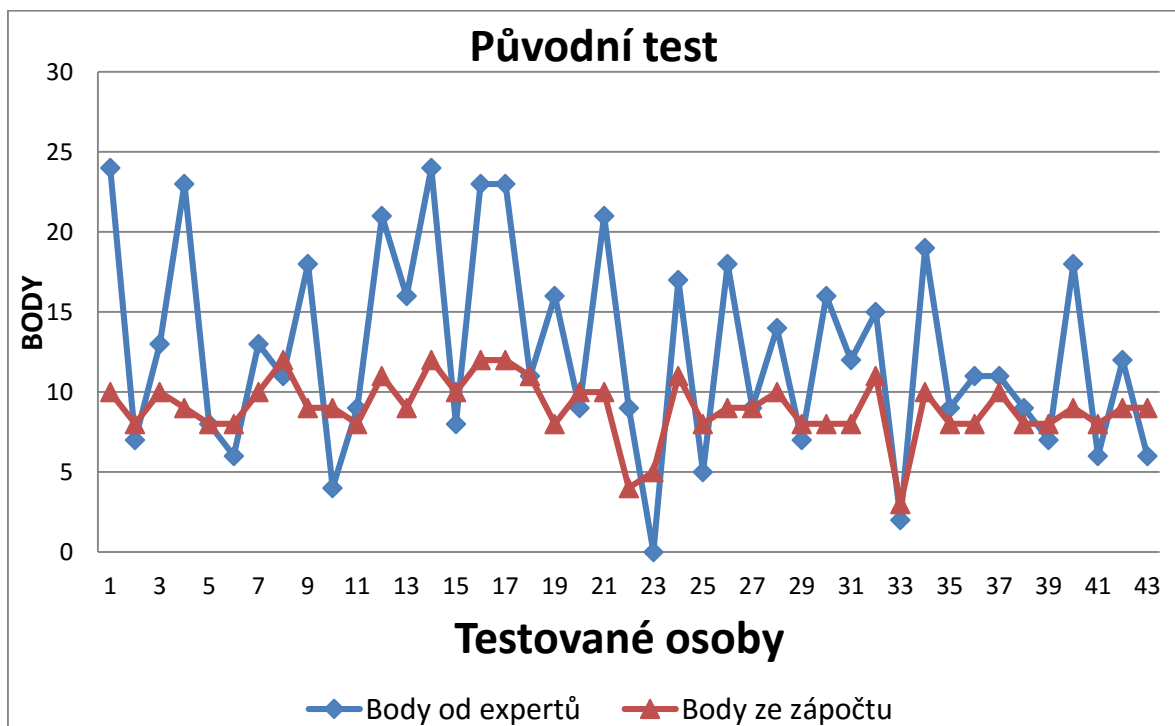
6.3.1 HYPOTÉZA 1

„Předpokládáme, že správná technika provedení herní činnosti OOS nesouvisí s úspěšným splněním zápočtu.“

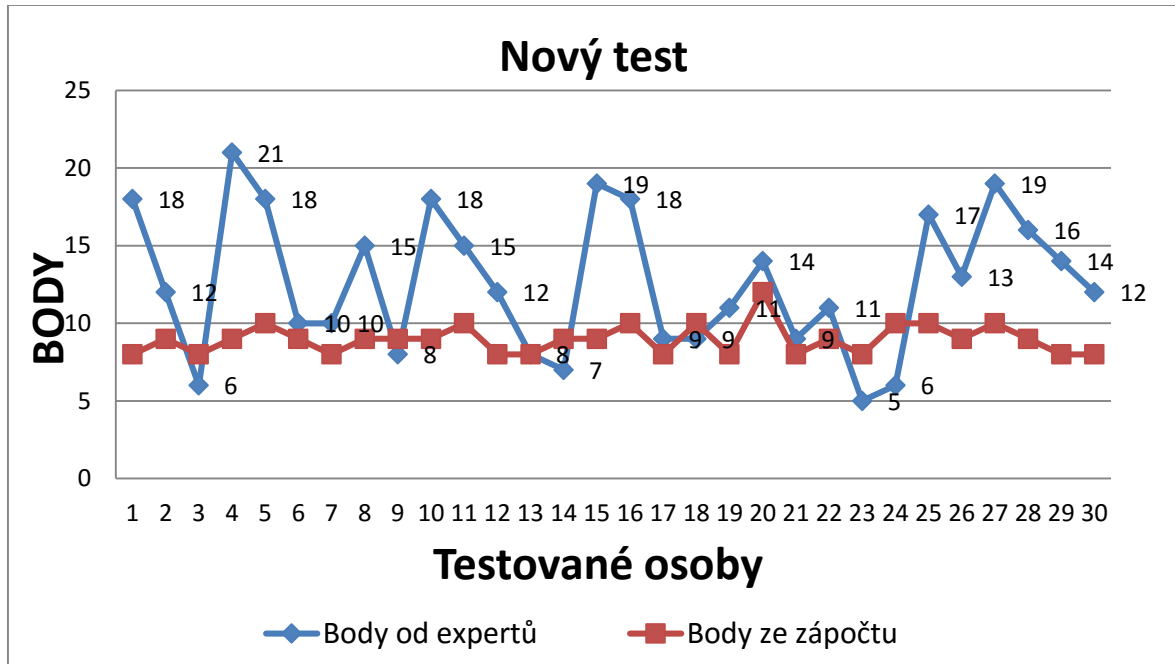
Pro zjištění výsledků a ověření hypotézy jsme použili korelaci mezi obdržnými body od expertů a body, které získali TO ze zápočtů.

Při pohledu na výsledky u původního testu nám věcná významnost ukázala, že tyto dva jevy spolu souvisí z 36ti%, což není mnoho. Podle výsledků z nového testu nám vyšlo číslo daleko menší a to pouze 9 %. V následujících dvou grafech jsou uvedeny body, které TO obdrželi od expertů (vyznačené modrou barvou) a body, které získali ze zápočtu (vyznačené červenou barvou). Řady by měli být lineární, jak můžeme vidět, ve většině případech je tomu naopak.

Z výsledků obou dvou testů tedy můžeme říci, že H1 byla potvrzena a zároveň tím můžeme odpovědět na výzkumnou otázku číslo 1, zda splnění zápočtu souvisí se správným provedením OOS. V obou dvou testech splnění zápočtu se správnou technikou provedení nesouvisí.

Graf 1 Záznam původního testu

Graf 2 Záznam nového testu

6.3.2 HYPOTÉZA 2

„Předpokládáme, že nejobtížnější u OOS budou klíčová místa číslo 1, 2 a 3.“

Pro zjištění výsledků a ověření hypotézy jsem použila program MINISTEP. V tabulce je pro nás směrodatný první sloupec, který nám ukazuje pořadí náročnosti klíčových míst.

Pro přehlednost zde uvádím seznam klíčových míst (KM):

- 1. KM- Výchozí střehový postoj
- 2. KM- Postavení DK
- 3. KM- Natočení hráče do směru odbití, osa ramen je kolmá na směr odbití
- 4. KM- Poloha a pohyb paží v okamžiku úderu

Vysvětlení parametrů v tabulce:

ENTERY NUMBER = číslo položky – pojmenování (číslo) klíčového místa

TOTAL SCORE = hrubé skóre, celkový součet bodů jednotlivých položek. Hodnota výsledků, u které hodnota součtu bodů znamená větší počet chyb.

TOTAL COUNT = počet hodnocených osob v každé položce

MEASURE = parametr obtížnosti – obtížnost daného klíčového místa

MODEL S. E. = standardní chyba odhadu, slouží nám k tomu, abychom mohli posoudit, zda námi zvolený model kvantitativní analýzy byl k tomuto účelu vhodný.

INFIT = vážená průměrná hodnota rozptylu rozdílu v položce, označuje poměr mezi očekávaným skóre a skutečným skóre u testované osoby.

OUTFIT = průměrná standardní hodnota rozptylu rozdílu v položce. Označuje poměr mezi očekávaným skóre a skutečným skóre v položce.

MNSQ = hrubé skóre statistiky INFIT a OUTFIT

ZSTD = standardizované skóre statistiky INFIT a OUTFIT

ENTRY NUMBER	TOTAL SCORE	TOTAL COUNT	MEASURE	MODEL S.E.	INFIT MNSQ	ZSTD	OUTFIT MNSQ	ZSTD	PTMEASUR-AL CORR.	EXP.	EXACT MATCH OBS%	EXP%	Item
3	90	43	1.11	.16	1.04	.3	1.05	.3	.85	.86	45.0	41.0	3
2	136	43	.02	.15	.74	-1.2	.77	-1.0	.85	.82	47.5	40.1	2
1	141	43	-.10	.15	1.11	.6	1.04	.3	.82	.81	37.5	40.4	1
4	178	43	-1.03	.17	.97	.0	1.03	.2	.76	.76	45.0	45.1	4
MEAN	136.3	43.0	.00	.16	.97	-.1	.97	-.1			43.8	41.6	
P.SD	31.2	.0	.76	.01	.14	.7	.12	.5			3.8	2.0	

Tabulka 4 Obtížnost klíčových míst- původní test

Nejobtížnějším klíčovým místem původního testu, jak můžeme vidět v tabulce (tabulka č. 4), vyšlo klíčové místo číslo 3, tedy natočení hráče do směru odbití. Ve srovnání s ostatními klíčovými místy, bylo toto místo velmi obtížné. Hodnota obtížnosti vyšla 1,11, což je velice vysoká hodnota. Již při sestavování klíčových míst jsme se s experty nad tímto klíčovým místem pozastavili a uvažovali jsme nad obtížností tohoto místa. Z vlastní zkušenosti a praxe mohu sama říci, že dostat se do správné polohy při odbití je velice náročné. Zároveň již při natáčení jsme poznala, že s tímto místem bude mít většina TO problém.

Největším problémem bylo pro TO odehrávání míče ze zóny číslo I. Hráč by se v této pozici měl natočit směrem k síti do středu hřiště a mít mírně vpředu pravou dolní končetinu, aby i osa ramen byla kolmá na směr odbití. Většina TO měla dolní končetiny vedle sebe na stejné úrovni nebo levou dolní končetinu mírně vpředu, tím pádem nebylo tělo natočeno k síti do středu hřiště a míč odehrávali přes levou nohu. V této pozici je obtížné odehrát míč tak, aby letěl tam, kam potřebujeme a ztrácí se tím tak kontrola nad odehrávaným míčem.

Druhým nejobtížnějším klíčovým místem vyšlo číslo 2, tedy postavení DK. Poloha DK při OOS dle mého názoru nejvíce ovlivňuje směr letu odehrávajícího míče. Jak už jsem popisovala u 1. klíčového místa, největším problémem bylo pro TO, právě chybné postavení DK při odbití. Při chybné poloze DK ztrácí odehrávající hráč stabilitu a klid na odehrání, přihrávka je poté nepřesná a hráč ji nemá pod kontrolou. Dle mého názoru je poloha DK při OOS nejvíce důležitá, protože ovlivňuje průběh celé přihrávky.

Jako třetí nejobtížnější klíčové místo, vyšlo číslo 1, střehový postoj. TO prováděli před odehráním přílišné pohyby, nesoustředili se na nahazující míč od nahazovačů a tomuto místu nepřikládali moc velkou důležitost. Sama za sebe mohu říci, že můj výchozí střehový postoj není technicky správný, nicméně zvládám všechna ostatní klíčová místa a k tomu abych odehrála míč správně si jiný střehový postoj mohu dovolit. Pokud ale hráč nemá techniku odbití zvládnutou, je výchozí střehový postoj důležitý.

Nejjednodušším klíčovým místem u obou testů, vyšlo místo číslo 4, tedy poloha paží při odbití. Přesto, že toto klíčové místo vyšlo jako nejjednodušší, velká část TO s ním měla problém. Chybná poloha paží je ve většině případů úzce spojena s chybným postavením DK, protože pokud má odehrávající hráč chybně postavené DK, je tím omezený celý jeho pohyb a tím je samozřejmě ovlivněn pohyb paží.

Druhá tabulka (tabulka č. 5) nám ukazuje obtížnost klíčových míst nového testu. Stejně jako u původního testu, nám i v tomto případě vyšlo nejtěžší klíčové místo číslo 3, natočení hráče do směru odbití a naopak nejjednodušší klíčové místo číslo 4, poloha paží pro odbití. Nicméně hodnota náročnosti u klíčového místa není tak vysoká jako u testu původního.

Druhé nejnáročnější klíčové místo, vyšlo číslo 1, výchozí střehový postoj a třetím nejtěžším místem pak vyšlo místo číslo 2, tedy postavení DK.

Z těchto výsledků můžeme říci, že H2 byla potvrzena. Zároveň jsme tím získali odpověď na výzkumnou otázku číslo 2. Nejobtížnějším klíčovým místem bylo klíčové místo číslo 3, tedy nastavení hráče do směru odbití.

ENTRY NUMBER	TOTAL SCORE	TOTAL COUNT	MEASURE	MODEL S.E.	INFIIT MNSQ	ZSTD	OUTFIT MNSQ	ZSTD	PTMEASUR-CORR.	AL-EXP.	EXACT OBS%	MATCH EXP%	Item
3	74	30	.49	.15	1.17	.8	1.13	.6	.66	.69	26.7	27.9	3
1	79	30	.38	.15	1.35	1.5	1.29	1.1	.63	.68	20.0	27.2	1
2	111	30	-.37	.16	.48	-2.3	.45	-2.2	.83	.70	56.7	37.4	2
4	116	30	-.50	.16	.92	-.2	.97	.0	.67	.70	33.3	34.2	4
MEAN	95.0	30.0	.00	.16	.98	-.1	.96	-.1			34.2	31.7	
P.SD	18.7	.0	.44	.01	.33	1.4	.31	1.3			13.8	4.3	

Tabulka 5 Obtížnost klíčových míst- nový test

7 DISKUZE

V následující kapitole se budu zabývat porovnáním hodnocení všech expertů a doporučeními do praxe.

7.1 KORELACE MEZI EXPERTY

7.1.1 KORELACE PŮVODNÍHO TESTU

Zda byl test hodnocen objektivně, či nikoliv bylo nutné provést korelaci mezi hodnocením jednotlivých klíčových míst všech expertů. Ke zjištění koeficientu objektivity jsme použili program Microsoft Excel a v něm funkci CORREL. Hodnota tohoto koeficientu by měla vyjít alespoň 0,8, abychom mohli říci, že byl test hodnocen objektivně.

Následující tabulka (tabulka č. 6) nám ukazuje, že se hodnota 0,8 vyskytuje v pěti případech, v tabulce jsou tyto případy vyznačeny tučně. Po zaokrouhlení všech hodnot v tabulce na jedno desetinné místo můžeme konstatovat, že se experti shodli ve všech případech kromě dvou, které jsou v tabulce označeny červenou barvou. Nelze říci, že hodnotu 0,7 lze považovat za zcela neobjektivní. Rozdíly mezi hodnocením jednotlivých expertů, bych přisoudila náročnosti posuzování správné techniky OOS.

Největší rozdíly v hodnocení mezi experty můžeme vidět u 2. klíčového místa, které nám značí postavení DK. Správná poloha DK je dle mého názoru stěžejní pro správné odbití. TO v něm dělaly mnoho chyb, a proto bylo hodnocení poměrně obtížné a docházelo k neshodám v hodnocení mezi experty. Toto klíčové místo zároveň vyšlo v původním testu jako druhé nejnáročnější.

Nejmenší hodnota objektivity hodnocení je u 4. klíčového místa, tedy postavení hráče do směru odbití, které nám vyšlo v programu MINISTEP jako nejnáročnějším klíčovým místem. Nicméně se u tohoto klíčového místa experti zároveň shodli ve dvou případech v hodnotě 0,8, kterou můžeme považovat za velice objektivní.

	1. KM	2. KM	3. KM	4. KM
1. expert vs 2. expert	0,781923	0,733902	0,810163	0,839153
2. expert vs 3. expert	0,868019	0,7612	0,791313	0,808574
3. expert vs 1. expert	0,85403	0,758485	0,756203	0,714641

Tabulka 6 Objektivita hodnocení původního testu (Vlastní zdroj)

7.1.2 KORELACE NOVÉHO TESTU

Ke zhodnocení objektivit nového testu jsme provedli stejný postup jako u testu původního, tedy přes funkci CORREL v programu Microsoft Excel. Následující tabulka (tabulka číslo 7) nám ukazuje, jak se jednotliví experti shodli v hodnocení klíčových míst. Stejně jako u testu původního, docházelo k největším rozdílům v hodnocení u klíčového místa číslo 2, tedy postavení DK.

Nejmenší hodnotu objektivit hodnocení, můžeme vidět u 4. klíčového místa mezi expertem 2 a 3, postavení hráče do směru odbití. Toto klíčové místo vyšlo v tabulce náročnosti jako nejnáročnějším místem v obou dvou testech.

Pro provádění kvalitativní analýzy u pohybových dovedností ve volejbale, konkrétně u OOS, doporučuji pro zvýšení kvality hodnocení, detailněji rozebrat a popsat jednotlivá klíčová místa a zaměřit se na možnosti jejich hodnocení.

	1. KM	2. KM	3. KM	4. KM
1 expert vs 2 expert	0,721193	0,769207	0,815229	0,82534
2 expert vs 3 expert	0,842835583	0,72695925	0,745218002	0,709195727
3 expert vs 1 expert	0,842836	0,714511	0,734294	0,754532

Tabulka 7 Objektivita hodnocení nového testu (Vlastní zdroj)

7.1.3 DOPORUČENÍ DO PRAXE

Vzhledem k výsledkům nově navrženého testu, kde nám věcná významnost mezi body obdrženy za zápočet a body od expertů vyšla čtyřikrát nižší než u testu původního, bychom se nad tímto problémem měli zamyslet.

Pokud budeme hodnotit TO, respektive správnost OOS a jeho technickou stránku, pak můžeme brát naše výsledky za zarážející a znepokojivé. V mnoha případech, jak můžeme vidět v tabulkách (tabulky číslo 2 a 3), docházelo k obrovským bodovým rozdílům, ke kterým by nemělo docházet, a to mezi body obdrženy za správnou techniku provedení a za body obdržené ze zápočtu. Dle mého názoru je chybné, že student, který obdrží například čtyři body z dvaceti čtyřech možných za techniku odbití, úspěšně splní zápočet.

Zhodnotíme-li výsledky testu z technické náročnosti OOS, pak můžeme říci, že jsme dosáhli pozitivních výsledků. Modifikací původního testu jsme docílili zvýšení jeho technické náročnosti, což nám potvrzují i naše výsledky. Právě zvýšením náročnosti testu, jsme potvrdili fakt, že technická úroveň OOS u studentů je na nízké úrovni. Nicméně jsme se s experty shodli, že technická úroveň volejbalových dovedností u studentů prvního ročníku TVS a TVV v akademickém roce 2015/2016 dosahuje vyšších hodnot, než u studentů v roce předchozím, tedy v roce 2014/2015. Domníváme se, že pokud by studenti prvního ročníku v roce 2014/2015, absolvovali test nový, dopadly by výsledky hůře.

Studenti, hlásící se na ZČU, obor TVS a TVV, mají celkovou úroveň pohybových dovedností každým rokem nižší. Tento fakt jsme mohli pozorovat na přijímacích zkouškách, kde někteří uchazeči předváděli značně podprůměrné výkony. Netvrdím, že musí všichni dosahovat skvělých výsledků ve všech disciplínách, nicméně se domnívám, že uchazečům chybí soudnost a píle. Pokud se člověk rozhodne jít studovat školu se sportovním zaměřením, měl by být schopen zvládnout v podstatě jakoukoliv pohybovou činnost nebo se alespoň důkladně připravit na přijímací zkoušky. Při pohledu na některé uchazeče jsem měla pocit, že konkrétně volejbal hrají poprvé a hru v životě neviděli. Studenti, kteří studují sportovní školu, by se během studia měli ve všech sportovních disciplínách zdokonalovat a ne se s danou pohybovou činností setkat během studia poprvé.

Nízké výkony studentů, ať již ve volejbale nebo v jiné pohybové činnosti, nepřikládám v žádném případě za vinu akademickým pracovníkům. Zaměříme-li se konkrétně na předmět KTV/SH- Sportovní hry, je zarážející, jak nízkou hodinovou dotaci má tento předmět. Do předmětu KTV/SH patří basketbal, fotbal, házená a volejbal. Konkrétně volejbalu, je věnováno pouze šest vyučovacích hodin. Přesto, že se vyučující studentům věnuje a výuka je vedena velmi kvalitně, není v jeho možnostech studenty naučit technicky správně herní činnosti, nehledě na absenci teoretické výuky. Naučit se herní činnosti je věc náročná a dlouhodobá. Přičemž šesti hodinová dotace je zkrátka nedostatečná. Samozřejmě, že pokud se na vysokou školu dostane student bez jakýchkoliv volejbalových základů, je pro vyučujícího v podstatě nemožné, aby si student osvojil správnou techniku během výuky. Student by se měl sám zlepšovat a zdokonalovat z vlastní vůle.

Chyba bohužel nastává již na základních a středních školách. Již v úvodní části práce, kde popisuji výuku na třech středních školách, nacházíme tři rozdílné přístupy vyučujících. Někteří z nich se dokonce volejbalu nevěnují v podstatě vůbec. Nedostatek věnovaného času volejbalu považuji za základní nedostatek, který negativně ovlivňuje dovednosti studentů.

Pro zvýšení kvality pohybových dovedností ve volejbale u studentů TVS a TVV na ZČU v Plzni, doporučuji zvýšit počet vyučovacích hodin dané sportovní hry. Testy, které jsme navrhli, nám sice potvrdily nízkou technickou zdatnost u studentů, nicméně nezajistí nám její zdokonalení. Při takto nízké hodinové dotaci, není, dle mého názoru, možné studenty naučit správnou techniku herních činností ve volejbale.

8 ZÁVĚR

Cílem práce bylo na základně kvalitativní analýzy pozměnit či navrhnout nový motorický test zaměřený na zjištění úrovně pohybových dovedností ve volejbale, konkrétně na odbití obouruč spodem. Nově navržený test byl následně testován na studentech 1. ročníku TVS a TVV na Pedagogické fakultě Západočeské univerzity.

Stanovený cíl se mi podařilo splnit, nicméně výsledky, které jsem získala po provedení kvalitativní analýzy u obou dvou testů, jsou dle mého názoru znepokojující. Pokoušela jsem se zjistit, zda existuje vztah mezi splněním zápočtu a správnou technikou odbití obouruč spodem. Z výsledků můžeme říci, že u původního i nového testu, technická správnost provedení dané herní činnosti nesouvisí se splněním zápočtu. Zvýšením technické náročnosti testu se potvrdilo, že technická stránka u odbití obouruč spodem je u studentů na velice nízké úrovni.

Výzkum byl zaměřen také na zjištění náročnosti klíčových míst, která jsou důležitá pro technicky správné odbití obouruč spodem. Výsledky náročnosti jednotlivých klíčových míst mohou pomoci vyučujícím i studentům k tomu, aby věděli na jaké místo se mají nejvíce zaměřit při zdokonalování pohybové dovednosti odbití obouruč spodem.

Jelikož jsem testovala studenty 1. ročníku se sportovním zaměřením, tak se domnívám, že práci využijí především vyučující předmětu SH, nicméně, by tato práce mohla být přínosnou i pro vyučující tělesné výchovy na základních a středních školách, kteří by se měli nad problémem zamyslet a věnovat výuce volejbalu více času. Zároveň by práce tato mohla být nápomocná studentům středních škol, ucházejících se o přijetí na vysokou školu se sportovním zaměřením.

Tato práce pro mě byla přínosem a doufám, že bude alespoň i malým přínosem pro výzkumy zabývající se problematikou pohybových dovedností ve volejbale.

9 RESUMÉ

Diplomová práce je zaměřená na kvalitativní výzkum pohybových dovedností ve volejbale, konkrétně na odbití obouruč spodem. V teoretické části jsou popsány rámcové a školní vzdělávací programy různých středních škol, podmínky k přijetí na Katedru tělesné výchovy a sportu Západočeské univerzity z volejbalu a původní zápočtové testy předmětu sportovní hry (KTV/SH). Dále je zde popsán pojem kvalitativní analýza a charakterizována pohybová dovednost OOS. Praktická část je věnována kvalitativní analýze, návrhu nového testu a rozboru výsledků z testování.

10 SUMMARY

This master thesis is focused on qualitative research of volleyball motion skills, particularly an underarm pass. The theoretic part is devoted to description of framework and educational programmes of a number of secondary schools, admission conditions of the Chair of Physical Education and Sport at the University of West Bohemia from volleyball and original credit tests of the subject Sport Games (CPE/SG). There is furthermore described the term qualitative research and the motion skill underarm pass is defined. The practical part is devoted to the qualitative analysis, proposal of a new test form and analysis of the test results.

11 SEZNAM LITERATURY

- 1) BUCHTEL, J. *Teorie a didaktika volejbalu*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 2005. ISBN 80-246-1011-6.
- 2) BURSOVÁ, M., ČEPIČKA, L. *Cvičení z antropomotoriky*. 1. vyd. Plzeň: Západočeská univerzita, 1995. ISBN 80-7043-184-9.
- 3) CÍSAŘ, V. *Volejbal: technika a taktika hry: průpravná cvičení*. 1. vyd. Praha: Grada, c2005. ISBN 80-247-0502-8.
- 4) *Coaching youth volleyball*. 4th ed. Champaign, IL: Human Kinetics, c2007. ISBN 0736068201.
- 5) CRESWELL, J. W. *Qualitative inquiry and research design: choosing among five traditions*. Thousand Oaks: SAGE Publications, c1998. ISBN 0-7619-0144-2.
- 6) ČEPIČKA, L. *Hry v programech tělovýchovných procesů: sborník referátů z 5. mezinárodní vědecké konference = Games in the programs of physical education and sport training processes : proceedings of papers from 5-th international scientific conference : Plzeň 22.11.-24.11.2001*. V Plzni: Západočeská univerzita, 2001. ISBN 80-7082-829-3.
- 7) ČEPIČKA, L. *Modely teorie položkových odpovědí v diagnostice motoriky člověka*. 1. vyd. Plzeň: Západočeská univerzita, 2002. ISBN 80-7082-838-2.
- 8) ČEPIČKA, L. *Příspěvek k undimenzionálnímu škálování motorických předpokladů*. Praha, 2005. 181 s. Habilitační práce na fakultě tělesné výchovy a sportu UK.
- 9) DEARING, J. *Volleyball fundamentals*. Champaign, Ill.: Human Kinetics, c2003. Sports fundamentals series. ISBN 0-7360-4508-2.
- 10) DOBRÝ, L. *Kvalitativní analýza vrchního hodu jednoruč*. Těl. Vých. Sport Mlad. 65, 1999, č.2.
- 11) DOBRÝ, L., *Kvalitativní analýza pohybových dovedností*, In. DOBRÝ, L., ŠAFAŘÍKOVÁ, J., MARVANOVÁ, Z. *Pedagogická kinantropologie 98*. Sborník ze semináře sekce pedagogické kinantropologie VSK v září 1998, Praha : FTVS, 1999
- 12) HANÍK, Z., LEHNERT M. *Volejbal*. 1. vyd. Praha: Český volejbalový svaz, 2004.

- 13) HANÍK, Z. *Volejbal: viděno třemi: od základních odbití po herní činnosti*. 1. vyd. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2744-8.
- 14) HENDL, J. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-040-2.
- 15) HOLEČEK, V. *Psychologie v učitelské praxi*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2014. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-3704-1.
- 16) KAPLAN, O. *Volejbal: technika, pravidla, herní systémy, průpravná cvičení*. 1. vyd. Praha: Grada, 1999. ISBN 80-7169-762-1.
- 17) KENNY, B., GREGORY, C. *Volleyball: steps to success*. Champaign, IL: Human Kinetics, c2006. ISBN 9780736063371.
- 18) KOHOUTEK, R.. *Základy užité psychologie*. Brno: Akademické nakladatelství Cerm, 2002. 545 s.
- 19) LEBEDA, L. *Základy teorie a didaktiky basketbalu a volejbalu*. 1.vyd. Ústí nad Labem: Univerzita J.E. Purkyně, 1992. ISBN 80-7044-041-4.
- 20) MĚKOTA, K., BLAHUŠ, P. *Motorické testy v tělesné výchově: příručka pro posl. stud. oboru tělesná výchova a sport*. 1. vyd. Ilustrace Hana Pospíšková. Praha: SPN, 1983. Učebnice pro vysoké školy (Státní pedagogické nakladatelství).
- 21) MIOVSKÝ, M. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2006. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1362-4.
- 22) MILLER, B. *The volleyball handbook*. Champaign, IL: Human Kinetics, c2005. ISBN 0736056106.
- 23) NETRVALOVÁ, P. *Kvalitativní analýza přihrávky ve volejbalu v různých věkových kategoriích*. Plzeň, 2012. Bakalářská práce na Pedagogické fakultě Západočeské univerzity v Plzni na katedře tělesné a sportovní výchovy. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Ilona Kolovská.
- 24) PELIKÁN, J. *Základy empirického výzkumu pedagogických jevů*. Praha: Karolinum, 1998. ISBN 80-7184-569-8.

- 25) STEVENS S. S.: Measurement, Psychophysics and Utility, Chap. 2, in C. W. Churchman & P. Ratoosh (Eds.), Measurement: Definitions and Theories. New York: John Wiley 1959, str. 25.
- 26) STRAUSS, Anselm L a Juliet M CORBIN. *Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie*. Vyd. 1. Překlad Stanislav Ježek. Brno: Sdružení Podané ruce, 1999. SCAN, sv. 2. ISBN 80-85834-60-X
- 27) SÜSS, V., ZAHÁLKA, F. *Diagnostika herních dovedností jako součást kvalitativní analýzy*. In DOBRÝ, L., ŠAFAŘÍKOVÁ, J. a MARVANOVÁ, Z. (ed) *Pedagogická kinantropologie 98: Sborník ze semináře sekce pedagogické kinantropologie v září 1998*. Praha : Univerzita Karlova 1999, s. 83-85.
- 28) ŠIMEČEK, J. *Kvalitativní analýza vybrané volejbalové dovednosti podání jednoruč vrchem*. Plzeň, 2007. Diplomová práce na Pedagogické fakultě Západočeské univerzity v Plzni na katedře tělesné a sportovní výchovy. Vedoucí diplomové práce Mgr. Ilona Kolovská.
- 29) ŠVEC, Š. *Metodológia vied o výchove: kvantitatívno-scientické a kvalitativno-humanitné prístupy v edukačnom výskume*. Bratislava: IRIS, 1998. ISBN 80-88778-73-5.
- 30) VALA, R., Igor DUVAČ, ZAHRADNÍK, D., KALICHOVÁ, M., POŽÁREK P. *Výzkum ve sportovním tréninku: monografie*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2014. ISBN 978-80-210-6191-0.
- 31) VALENTOVÁ, K. *Kvalitativní analýza lyžařských dovedností*. Plzeň, 2006. 62 s. Bakalářská práce na Pedagogické fakultě Západočeské univerzity v Plzni na katedře tělesné a sportovní výchovy. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Ilona Kolovská.

Internetové zdroje:

- 1) MINISTEP [počítačový program]. Ver. 3.63.0 for Windows, (Chicago, USA): Winstep, 1999. Rating Scale and Partial Credit Rasch Analysis. Dostupné z URL <<http://www.winsteps.com/aftp/MinistepInstall.exe>>.
- 2) Rámcový vzdělávací program. *Rámcový vzdělávací program* [online]. Praha, 2016 [cit. 2016-04-04]. Dostupné z www: <www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-v-cr/skolskareforma/ramcove-zdelavaci-programy>.
- 3) ROD, A., Likertovo škálování [online]. 2012 [cit. 2016-04-02]. E-logos, Electronic Journal For Philosophy. Dostupný z www: <nb.vse.cz/kfil/elogos/science/rod12.pdf>.
- 4) Výzkum ve sportovním tréninku III [online]. 2013 [cit. 2016-04-5]. Masarykova univerzita. Dostupné z: WWW. <publi.cz/books/61/07>

12 SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ

Obrázek 1 Hřiště pro test odbíjení obouruč vrchem na cíl (Západočeská univerzita v Plzni)	17
Obrázek 2 Ukázka původního testu (Západočeská univerzita v Plzni)	18
Obrázek 3 Test umístěného podání (Západočeská univerzita v Plzni)	19
Obrázek 4 Výchozí postoj (Vlastní zdroj)	24
Obrázek 5 Střehový postoj (Vlastní zdroj)	25
Obrázek 6 Paže při odbití (Vlastní zdroj)	26
Obrázek 7 Spojení rukou při odbití obouruč spodem (Vlastní zdroj)	26
Obrázek 8 Spojení rukou při odbití obouruč spodem (Vlastní zdroj)	27
Obrázek 9 Pohyb nohou při odbíjení obouruč spodem (Vlastní zdroj)	27
Obrázek 10 Odbití mimo osu těla s rotací trupu v pevném postoji (Vlastní zdroj)	28
Obrázek 11 Odbití s rotací kolem nesouhlasné nohy (Vlastní zdroj)	29
Obrázek 12 Chybné spojení rukou (Vlastní zdroj)	29
Obrázek 13 Pokrčené paže (Vlastní zdroj)	30
Obrázek 14 Úzké postavení nohou (Vlastní zdroj)	31
Obrázek 15 Široké postavení nohou (Vlastní zdroj)	31
Obrázek 16 Propnuté nohy (Vlastní zdroj)	32
Obrázek 17 Schéma natáčení (Vlastní zdroj)	35
Obrázek 18 Ukázka z pořízeného videozáznamu- čelní pohled (Vlastní zdroj)	36
Obrázek 19 Ukázka z pořízeného videozáznamu- boční pohled (Vlastní zdroj)	36
Obrázek 20 Modifikace testu OOS (Vlastní zdroj)	41
Tabulka 1 Ukázka části záznamové tabulky od jednoho experta	38
Tabulka 2 Tabulka hodnocení původního testu	44
Tabulka 3 Tabulka hodnocení nového testu	46
Tabulka 4 Obtížnost klíčových míst- původní test	49
Tabulka 5 Obtížnost klíčových míst- nový test	51
Tabulka 6 Objektivita hodnocení původního testu	53
Tabulka 7 Objektivita hodnocení nového testu	53
Graf 1 Záznam původního testu	47
Graf 2 Záznam nového testu	48

